உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக்கோவையும்,

பெரியநாயகியம்மை பதிகமும்,

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூதும்,

திருத்துருத்தி

இந்திரபீடம் கரபாத்திரசுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஈசூர் - சச்சிதாநந்த சுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

பி - ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டாராய்ச்சிசெய்வித்தபிரதிக்கிணங்க

சுத்தப் பதிப்பு.

சென்னை [illegible]
பாலவிர்த்தி போதினி அச்சுக்க[illegible]ப்பட்டன.

1909.

உ

சிவமயம்.

கருத்து.

முக்கிய கவனிப்பு:—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள (இச்சாத்திரக்கோவைகளைப்) பரிசோதிக்குமளவில் யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையானும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமா யிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறு சந்தேகங்கொண்டு, (மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில்) எவ்வாறிருக்குமோ! என வெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும், அடியேன் சிரசாஷ்டாங்கமாக (இக் குமாரதேவர் சாத்திரக் கோவைகட்கு மூல ஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கில்) அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று (பல நிருபமெழுதியும்) பதில் சரிவரக்கிடைக்காமல் பிறகு ஒருவாறு துணிந்து, "அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்" என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக் கைக்கொண்டு, முன்னரச்சிட்ட பிரதிகளை வெகுவாய்ப் பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரக்கோவையை) யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்த (சைலத்தின் கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் (பெரியநாயகியம்மை பேரில்) ௸ (ஸ்ரீ - குமாரதேவர்) அருளிச் செய்த (பதிகமுஞ்) சேர்த்து நன்கு மதிக்கத்தக்கக் கடிதத்தி லச்சிட்டு முடிவு பெற்றிருக்கின்றன.

ஆப்பவுண்டு புத்தகம் ௧-க்கு அணா ௮
கலிகோ [டை புல்பவுண்டு] புத்தகம் ௧-க்கு ,, ௧௦

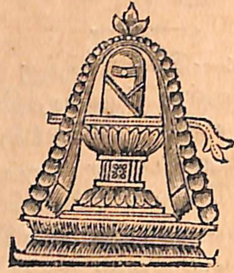
இப்படிக்கு,

தி. கணபதி முதலியார்,
நெ, 29. அம்மன்கோவில்தெருவு,
கிருஷ்ணாங்குளம், சென்னை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆ தீ ன வ ர லா று.

துறையூர்-சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்,

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்,

சிதம்பரசுவாமிகள்,

ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்ச்சுவாமிகள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் - புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல் சுவாமிகள் - ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை.

சரித்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமே ஒருரு
வாகத் திருமேனி கொண்டருளிய ஸ்ரீ குமாரதேவர் முற்பிற
ப்பில் பரமசிவத்தை நோக்கி மல்லிகார்ச்சுன பர்வதத்தில்,
நிஷ்காமதவஞ் செய்கையில், அந்தச்சுவாமிகளோடுகூட வே
றொருவர் அந்தப்பர்வதத்தின் கண்ணே ,தவஞ்செய்துகொ
ண்டிருந்தார்; அப்போது பரமசிவம் அவரது தவத்திற் கிரங்
கிப் பிரத்தியட்சமா யெழுந்தருளிவந்து, அப்பனே? உனக்கு
என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்குமளவில், அவரோ ஒன்
றைக் கருதி! மற்றொன்றைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரம
சிவம் திருவுளத்தில் முனிவுகொண்டு, அடா நீ ஜடாமுனி
யாகக் கடவதென்று ஜபிக்க: அது கேட்டு அவரும் திடுக்கிட்
டெழுந்து நின்று சுவாமி? யான் கருதிவந்ததைக் கேளாமல்
ஊழ்வினைச் சேட்டையால் தவறிப்போனேன் பரம்பொருளே!
இனி யாது செய்ய வல்லேன். அச்சோ! இச்சாபம் அடி
மைக்கு, எக்காலத்தில் விமோசன மாகுமென்று அடிவண
ங்கி கேட்க, அடா நீ போய், விருத்தாசலத்தில் மணி முத்தா
நதிக் கரையில் வளர்ந்தோங்கியிருக்கின்ற அரசமரத்தின்மே
லிருந்தாயாகில், இந்தப் பர்வதத்தில் உன்னோடு தவஞ்செ
ய்து நிற்கின்ற எமது அன்பனாகிய ஒருவன் கந்நடதேயத்தில்
இராஜனாக வவதாரஞ் செய்து, சிறிதுநாள் அரசுபண்ணி,
பிறகு விரக்தியுண்டாய் பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளிடத்
தில் அநுக்கிரகம் பெற்றுக் கொண்டு மேற்படி ஆசிரிய ருத்

தாரப்படி விருத்தாசலம் வந்து நீ இருக்கின்ற அரசமரத்தி
னிழலில் இருப்பான். அப்போது, நீ அவனைக்கண்டு வண
ங்கிக் கேட்டால், அவன் விமோசனஞ் செய்வானென்று திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய மாத்திரத்தில், அந்த ஜடா முனியும்,
சுவாமி? அவருக்கு முத்தித்திசை எப்போதென்று கேட்க;
அடா? அந்த அன்பன் இதற்கு முன்னர், ஐந்து சுத்ததேக
மெடுத்து நம்மை நோக்கி நிஷ்காமதவஞ் செய்திருக்கிறான்;
இஃது ஆறாவதுதேகம். இன்னம் ஒரு தேகத்தில் முக்தி
யைப் பெருவானென் றருளிச்செய்ய, அது கேட்டு ஜடா
முனியும் பாக்கியமென்று பரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்றுக்
கொண்டுபோய், மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின்மே லிருந்து
எப்போது விமோசனகாலம் நேரிடு மென்று வழிபார்த்துக்
கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ குமாரதேவரோ என்றால், பரமசிவத்தின் திருவருட்
படி அருளே திருவுருவாகக்கொண்டபோதினும், ஆசிரியர்
வேண்டியிருப்பதால், கந்நடதேயத்திலவதரித்துச் சிறிது நா
ளரசு செய்து பிறகு துறவுபூண்டு ஒருநாள், தம்மிடத்திலு
ள்ள மந்திரிமார்களில் முதல் மந்திரியானவரால் தமது சரித்
திர முழுதும் பேரையூர்ச் சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரி
வித்த பின்பு தாமே போய் மேற்படி சுவாமிகளைக் கண்டு
வணங்கி நிற்க; அது தெரிந்து சுவாமிகளும் இவரது பரிபா
கத்தை நோக்கும்பொருட்டுத் தம்மிடத்திருக்கும் கையேட்
டுத் தம்பிரானைப் பார்த்து அப்பா இவனைப்பார்த்தால் அரச
னைப்போ லிருக்கின்றது, இவனிந்த வழிக்குப் பாத்திரவா
னல்லன், ஆதலால் இவனை அரசுக்கே போகும்படி சொல்
லென்று சொல்ல: அதற்கு அந்தத் தம்பிரானும் சுவாமி?
இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவரபக்குவமுடைய சற்சீஷருக்குள்ள
பதினெண்குறியும் உண்டாயிருக்கிறதே யென்று சைகை

யாகச் சொல்ல, சுவாமிகளும் (முன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனை நமது எருதுக்குப் புல்லறுத்துப்போடச்சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங் கயிறுங் கொடுத்தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச் சிரசாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வரறே அறுக்க நினைத்து இடக்கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அறிவாளைப் புல்லின் மேற்பூட்டாமல் இடக்கைமேற்பூட்டியிழுக்க கையறுபட்ட மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக்கோபித்தார்; இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணாறக்கண்ட மேற்படி பள்ளர்கள் நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேறையூர்ச் சாந்தலிங்கஸ்வாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனைப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்துக் கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல்வைக்கஅச்சுமை பொறாமல் திருமுடிசாய்ந்துபோவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்சுமையை எடுத்துவந்து மேற்படிமடாலயத்து வெளியில் வைத்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டுநாள் சென்றபின்பு, மூன்றாவதுநாள் மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர்சேதிமுழுதும் கையேட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர் கையறுப்புண்ட சேதியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரிவித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனைநிமித்தம் முனிவுகொள்வர்போல்கோபிக்க அவரும் உண்மையாகவே பயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பிரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறே கட்டமுதுகட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்

கொடுத்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள: அவரும் அவ்வாறேசெய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீகுமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம்போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமதமென்றதட்ட, அதுகேட்டு இவரும்பயந்து சுவாமி! ஒருபுறம் அச்சலிங்கம் மற்றொருபுறம் கணாயுத்தம்இழுக்கின்றதே! என்றுசொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத்தாமே ஆநந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து ஸ்ரீகுமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் நைவேத்தியங்கொண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்குவந்துசேர்ந்து சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கோண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா? நீ விருத்தாசலத்துக்குப் போகவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள: அங்ஙனே நல்லதென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தை நோக்கி வருகிற வழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமான காட்டில் இவர் நிமித்தம் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரோ ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்துக்கொண்டிருந்துஇவரைக்கண்டு அப்பா? நீ ஆயாசமாய்ப் போகிறபடியால் நால்வகை ஜலமுமிருக்கின்றன, உனக்கு வேண்டியமட்டும் சாப்பிட்டு விடாய்த்தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர் கொடுக்க, இவர் அதைச் சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்தி செய்துகொண்டு விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தாநதிக்கரையிலிருக்கின்ற அரசமரத்து நீழலில் நடந்துவந்த ஆசாசு

த்தினுல் சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிரமானந்த நித்திரை
யிலெழுந்தருயிருந்தனர்.

அதுசேதி பெரியநாயகியாரறிந்து தனதபிடேகத்திற்குச்
சுவணபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை ஏந்திக்கொ
ண்டு ஓர் பிராமண ஸ்திரீயைப்போல அங்கு இவரிடத்தில்வந்
து தலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேலிவரது
முடியைத்தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டினபின்பு இவர்
ஆயாசந்தீர்ந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நீஆரம்மா? என்று
கேட்க, அப்பா? குமாரதேவா? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்
போதும் என்னிடத்தில்தானே சுகமாயிருவேன்று திருவாய்
மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினுள். பிறகு ஸ்ரீ குமார
தேவர் அம்மா? உன்கிருபைக்கு அடிமை யாதுகைம்மாறுசெ
ய்யவல்லேன்! என்று பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து அங்ங
னே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி தேடியிருந்தபொருள் கிட்
டிற்றெனவெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பிரா
மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க,
இவர் அந்த ஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார்? எனறுகேட்க,
நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல, நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த
காரியமென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தன
து சரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீகு
மாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்திசெ
ய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே கரபாத்திரஞ் செய்து
க்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடு
ம்பியானவன் இவரை மகானேன்றறிந்து நாள்தோறும் உண்
மையாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர அவனுக்கு நாளு
க்குநாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகை
யில், ஓர் நாள், அவன் ஸ்ரீ குமாரதேவனைக்கண்டு வண

ங்கி சுவாமி? அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர் திருப்பணி
கட்டளையிட்டருள வேண்டு மென்று வருந்திக் கேட்க,
ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்
தால் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் சந்நிதானத்திற் கெதிராக ஒரு
மண்டபங்கட்டி வையென்று சட்டளையிட்டருள, அவ
னும் அப்படியே மகா பாக்கிய மென்று மண்டபங்கட்டும்
படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல்மேலேறுமல்
வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ குமாரதேவருக்குத் தெரிவிக்க, "ஸ்ரீ குமா
ரதேவரும் விபூதியைக் கொடுத்து இதை அந்தக்கல்லின்பே
ரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவு செய்ய, அப்படியே செய்து
முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷ சித்தனுய் ஸ்ரீகு
மாரதேவனை வணங்கிநின்று சுவாமி? தேவரீருடைய பிரபா
வத்தை யின்னதென்றளவிட்டுச் சொல்ல ஆராலாகுமென்று
நானுவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்ய, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அவ
னை அழைத்துக்கொண்டு போய் கோபுறவாயிலிற் செய்து
வைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய முதுகும்
உளைபட்டிருப்பதைக் காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன
கஞ்சி காய்ச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்
டருள, அவனும் மகா பாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்
துக் கிருதகிருத்தியனுனுன்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு
வாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச் சென்று கையேந்த, அவர்கள்
இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில்சமை
த்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடு கலந்து இவர்
கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அங்ஙனே
குளத்தின் நீருகிற்செல்ல, அந்தமச்சம் உயிர்பெற்று குள
த்திற் குதித்துப் போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனதுதேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டே வருகையில் ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து விழுந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா ? நாம் வயித்தியனல்லவேயென்னவும், அவனும் சுவாமி ? தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங் கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ குமாரதேவருந் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடைக்கையில்வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு மாடத்திலிருக்கு விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்த விக்கினேஸ்வரர் முன்னேபோய் இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு நின்று அங்கேநடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள: அவனும் அப்படியேபோய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றோன்ற, அத்தருணத்தில் அந்த விநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டு விழித்து ஸ்ரீ குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீகுமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத்தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோத்ஸவத்திற்குப் போயிருந்தபோது,

இரதோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம்வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீகுமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவமருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள அந்த விகடவார்த்தையை ஸ்ரீ குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப்பொருமானே ! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம் நடக்க, அருளானால் இரதம் நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்டது: பிறகு ஸ்ரீ குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநிழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்ம்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ்செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடையவனாதலால் என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினால் சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம் நடக்கும்படி அனேகபிரயெத்தினங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றுகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும் ! இது யாராலுற்ற இடறு! அந்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்து வாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக் கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்குவந்து அவரைக்கண்டுவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரீகுமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம்மருளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமி ? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருள வேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ் செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்

தின்முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெருமானைப் பார்த்து எம
து தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளானால் இரதம் நடக்க, மரு
ளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்
திரததில், இரதம் சடுதியில்நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்
போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தாசலம் வ
ர்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்
காலையில், பிரதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைல
த்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எ
ண்ணினவனாய்த் தனது நாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு
வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அ
ச்சமுற்றவளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீகுமாரதேவரிடத்
திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்
கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் நீயார்? என்று
வினவ; சுவாமி? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ்
செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனா
ல் பயந்துவந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ
குமாரதேவரும் என்னால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்னென்
று வினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி? தேவரீரது திருவடிகளை
அடியாள் சிரசின்மேல் வைத்தால் எனது ஆபத்து நீங்கு
மென்று விண்ணனப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் திருவுள
மிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளி சந்நிதிக்கெழுந்
தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமது திருவடி
யைத் தூக்கிவைத்தமாத்திரத்தில், அம்மாந்திரீகனுடைய
இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடை
ந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு இங்
தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்றனர்போ
லு மென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ குமாரதே

வர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு அவரிருக்குமிட
ந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீகுமாரதேவ
ரும் அவனைப்பார்த்து நீயார்? என்றுவினவ, சுவாமி? நான்
மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த
இவடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்து நேரிட்டது,
இதைத் தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டு மென்று வெகுவாக
த்தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சற்றே திரு
வுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்தி
ரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில் உனக்கு ஒரு கண்மாந்திரந்தெ
ரிய அநுக்கிரகஞ்செய்வோ மென்னலும், அம்மாந்திரீகனும
ப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீகுமாரதேவரது திருவடியைத்தொ
ட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடைய
தேசத்திற்குப் போயினன்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷயினால்
ஸ்திரீயுந்தானுங் நெடுநாளாய் விசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீகு
மாரதேவரைக்கண்டு நாள்தோறுந்தரிசனம் பண்ணிவருகை
யில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமாரதேவர் திருவுள மிரங்கி மேற்படிகுடு
ம்பிக்கு விபூதியளிக்க. அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களு
க்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள் பிறந்து அவர்கள் வளர்ந்து,
ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்து வித்தியாப்பியா
சஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பி
யாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்ப
ரப்பிள்ளை யென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்துமே
ற்படி இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்
வித்து வருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீகுமாரதேவர் குக்ஷிபா
தை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பி விட்டுக்கு வருகையில், மேற்
படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில்
மதிப்பற்று இறுமார்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்

கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர்வாக்கியத்தைக் கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்திய மிருந்தபோதினும், இந்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன் கூறாதுமயங்கிநின்று சற்றே தெளிவுண்டாகி ஸ்ரீகுமாரதேவரது திருவடியில் விழுந்து வணங்கி, சுவாமி? அடிமையை மன்னித்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீகுமாரதேவரது பின்னாகச் சாயைபோற் றொடர்ந்து தானுங்கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்பையும், ஸ்ரீகுமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரை யூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டு நடந்து, மடாலத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில் விடியற் காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியே வந்து நிற்கிற தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமைய மெப்படியென்று வினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையடையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம்பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீகுமாரதேவர் சாணச்சட்டி யெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவல கெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார்: இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண் விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? உன்னையடுத்து நிற்கின்றவன் யார்? என்றுவினவ, தென்னாட்டுச்சைவனென்றுசொல்ல, இவனை எனழைத்து வந்தாய்? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீகுமாரதேவர் மௌனமாயிருந்துவிட்டார்; இப்படி இரண்டுதினஞ் சென்றபின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத் தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி? இந்தச்சைவன் மிகுந்த வல்ல

வனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று வ்ண்ணப்பஞ் செய்ய அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா? நமக்கிருக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும்; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளா யில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்து விட்டார்; இப்படி இரண்டு நாள் கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரை அழைத்து நீ உன்னிருப்பிடம் போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில் வேண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்னசெய்கிறதென்று கேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச் சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடை பெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்து சேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ் சோதித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச் சந்நிதானம விளங்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங் காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ் செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ குமாரதேவரது யோகில் வந்து அப்பா? குமாரதேவா நீ சாஸ்திரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அம்மா? அடிமையாற் சொல்ல முடியாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவில் நின்று சொல்லி முடிக்கிறோமென் றனுக்கிர

சித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடசமகா சாஸ்திரங்களையுஞ் சொல்லி முடித்தருளுனர். இப்படி அனந்தமகத்துவங்களைச் செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ குமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணதிசையை யடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய ரேட்டி சிதம்பரசுவாமிகள் ஸ்ரீ குமாரதேவரைப் பார்த்து சுவாமி? தேவர் பரிபூரணமானபின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் தய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமோ வென்று அகண்டபரிபூரண சாக்ஷாத்கார சொரூப வியாபகத்திற் கலந்தருளினர். இப்பால் ரேட்டி சிதம்பர சுவாமிகளும் ஸ்ரீ பெரியநாயகியார் கட்டளைப்படி ஸ்ரீ குமாரதேவர் திருநாமத்தினல் கோயில் மடாலய முதலாகிய துகளுஞ் செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரண திசையை யடைந்தருளினர்.

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடு தூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சும்
பழமலைவா ழாழத்துப் பாழிமத வேழக்
கழலிணைவா ரீசமே காப்பு.

கலி வெண்பா.

பூவாய்த்தகற்பகப்பூம் பொங்கரிடத்திற்சிறந்தோன்
றாவாய்த்தசெங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த (க)
மார்பகத்தோனுகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற்றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்தகாயத் திறன்முனிவோ-ரேர்மிகுத்த (உ)
மாணிக்கப்பைவிரித்து வாழுரகர்பாருறைவோ
ராணிப்பொன்போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி (ங)
யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
தெருளேயருளே சிவமே-பொருளேயென் (ச)
றேத்துஞ்சுகசொருப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
காத்துதிசெய்பேரு நயந்தருளி-தீர்த்தனென (ரு)
வந்தபிரானுயேன் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய் (சு)
யன்பர்க்கெளியா னதிகரேயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க - மன்புக்க (எ)

மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணுகச்
சந்திரன்றாணுக்கட்லே தாழியா-வந்தரர்தம் (அ)

வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் (கூ)

திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு (க0)

மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சித்தன்-மாகசுர (கக)

ரேமாக்கவெம்மனே ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமருங் (கஉ)

கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு (கங)

பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பிரமவொளியாய் படர்ந்து-சிரமனந்த (கச)

கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானுய்
மூடிநிலைபெற்ற முதுகிரியா-னீடிக் (கரு)

குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழுமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த (கசூ)

வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய (கஎ)

முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெரிந்தங்-கொல்லை (கஅ)

தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெருந்து-வயற்புடைக (ககூ)

ளேரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்யநிலஞ்
சாரவெழுந்து தகும்பரவர்-நேரும் (உ0)

வலைமலையெலாந்துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய (உக)

மாழமொடுநீள மளத்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ள மெனச்சிறந்து-மூழ்குமவர் (உஉ)

தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு (உங)

வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேமூழ்க
நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய (உச)

மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தகுநாடன்-மொய்த்து (உரு)

வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான்-விரும்பியமெய்ப் (உசூ)

பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபா மாலையான்-முத்திபெற (உஎ)

வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்னுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னேர்மருவு (உஅ)

பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத (உகூ)

விச்சைஞானக்கிரியை யென்னுமுத்தானம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறத்த லாசையறற்-றுச்சமது (ங0)

கோடாகவேந்திக் குளிர்கருணைமெய்யுருவாம்
வீடாதகண்கண் மிகவிழித்துச்-சேடா (ஙக)

ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருந் (ஙஉ)

தத்துவசாலங்களென்னுஞ் சாற்றுங்கவளமுண்ட்
சுத்தமெனுஞ்சிர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த (ஙங)

கருமவிக்கூட்டங் கடியாதுவிசுங்
தருமமாகல்வா றயங்க-வொருமையிலா (௩௪)

வாறுசமயக் குருடரறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் (௩௫)

போகமுனிந்துயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-ருகமுடன் (௩௬)

வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியா-சந்ததமுஞ் (௩௭)

சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமுரசோன்-காமர்செறி (௩௮)

கஞ்சனும்வேளுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வாணையான்-விஞ்சியே (௩௯)

யின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்மதுரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்மயிலுஞ் (௪௦)

சாதனநான்கானபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-தீதறுசி (௪௧)

ருள்ளிருந்தஞானம் புறனுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்து மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (௪௨)

காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததனல்
யாமவனைவெல்வதற்கி தாமென்று-தோமறுசி (௪௩)

ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமவ்வுருப்பின்
மிக்கபணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை (௪௪)

கொல்வார்மஞ்சற்றோய்த்துக் கூறைகொளுமாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-நல்லசெக்கர் (௪௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழுநான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் (௪௬)

கச்சைகட்டினற்போ கனவுதரபந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் (௪௭)

பிரிந்ததெனக்காட்டுமொரு பெற்றிபோற்றோன்றும்
விரிந்தசடைபின்றாழ விட்டு-திருந்து (௪௮)

முயிரங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கஞ்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயனார் (௪௯)

மருமத்திலிங்க பகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமத்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த (௫௦)

நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சுங் (௫௧)

குருபரனுமக் குமாரதேவன்பாற்
றிருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம (௫௨)

முள்ளவெலாஞ்சத்சித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-விள்ளவிலா (௫௩)

தெல்லாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல (௫௪)

விடையன்பாற்குர்ப மிருஞ்சென்னிதாங்கித்
தொடருமறிக்குட்டி யுடன்றோற்பை-புடையெடுத்துக் (௫௫)

கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்சென்னிக்
கும்பமிசைநெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான் (௫௬)

றாளிலேநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குடும்பிபோனடிக்கு
மீள்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-மாளாத் (௫௭)

தகைமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சுகசொருப (௫௮)

மொன்றென்றேசொன்ன லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற (௫௯)

வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் (௬௦)
பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்முலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் (௬௧)
கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
லீனமில்பொய்யாத்தோற்ற மென்றிசைப்ப-வான (௬௨)
பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையை யிவைதாங்-குழுமியே (௬௩)
நாணுவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வாணுதபொன்மண்ணி லாபரண-நாணு (௬௪)
கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுந்
திடமாகீகாணென்று செப்பத்-திடவா (௬௫)
னொருவன்றொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே (௬௬)
விண்ணினிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
னண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை (௬௭)
பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றுமிவை தாந்
துப்புடைநாணுவுருவாய்த் தோறறுவதென்-செப்புகெனக் ()
காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றாப்பொய்யாகு-மேய்ந்த (௬௯)
விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவி வகார-நவிற்றுதல்போ (௭௦)
லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோழுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் (௭௧)
பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்கநினைவாகுந் தானென்-றுரைப்ப (௭௨)

வதற்குநிலைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா-யிதைப்பொய்யென் (௭௩)
றுன்னுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
முன்னும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த-மன்னு (௭௪)
வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கனதை-யிலகியதோர் (௭௫)
மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம்-பொய்புளந்தா (௭௬)
னுன்னினைவுதிதென்றே யூகத்தானேக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா-ணந்நினைவு (௭௭)
கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப்-பீடுபெறத் (௭௮)
தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றறற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ்-சாற்றுமிதா (௭௯)
லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை-யுள்ளே (௮௦)
மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்கும்-குதிரைகரி (௮௧)
தேராளனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நோரதுபொய்யென்று நீக்கியே-தேருமிடத் (௮௨)
துற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற்-சொற்ற (௮௩)
பெயருருவமானவெல்லாம் பேணாதுநீக்கிற்
செயிராறுசித்தொன்றே திகழு-மிபல்பாங் (௮௪)
கடலிற்றுரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய்-திட்முறுமெய் (௮௫)

யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிணைநிலை வெண்டிவலை-தாவிபெழு (அசு)

மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முசியுடன்-றக்க (அஎ)

நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற்-றொகைக்கரிதாய்க் (அஅ)

காணுமுருநாமங் காணாதுபொய்யாகு
மாணுருசற்சிற்சுகமே வாய்மையாம்-மாணா (அகூ)

இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றோன்றும்வே றில்லை-யுரைப்பரிதாய்த் (கூ0)

தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை-யான்றசுகந் (கூக)

தானேயுளதிதனாற் றங்குமுருநாம
மாணுசுகம்போ லணுகியிடு-நானேத (கூஉ)

வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற்-றேறிற் (கூங)

பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்பவருளொன்று (கூச)

நெஞ்சுடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு-மெஞ்சலிலா (கூரு)

தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவா வின்னியங்களைவகையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட-மெய்ம்மைதரு (கூசு)

மோரார்பரிபுராண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான்-சூரான் (கூஎ)

மிடியாயிருள்பொக்கு மேதகையான்வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா-னடியார் (கூஅ)

றவத்துயனைமாற்றப் பரிந்துவந்தான்வந்தான்
பவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா-னுவக்கு (கூகூ)

முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா-னதிக (க00)

கவிராசர்போற்றுங் கனகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா-னவியாத (க0க)

ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான்-றேனனைய (க0உ)

நற்குமரதேவனெனு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச்-சொற்பிரமன் (க0ங)

முன்னோனமாய் முடிகாணனீண்டிரண்டே
மூன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல்-பொன்னார் ()

கவரியுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனை
தவரில்லையில்லையென்று சாற்று-முவமையா (க0ரு)

வாலவட்டம்விச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா-யேலு (க0சு)

மெனதுகளங்கமுந்தி ரென்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ-லினமருவு (க0எ)

முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றோ
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரென்றென்று-மொய்த்து (க0அ)

காத்தாலழைப்பதுபோற் காணார்கொடிக
ளுணைத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க-வுரைப்பரிய (க0கூ)

மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே-செய்ய (கக0)

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே-நிறையு (ககக)

மதியேசெழும்பாகே வானமுதேகிரோ
ததியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே-கதியேயெக் (ககஉ)

தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேநாயடியேன்
றீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே-யோதுட் (ககங)

டிமிரதிவாகரனே செய்யமுதுகுன்றிற்
குமரதேவேயென்று கூறித்-தமிழ்தெரிந்த (ககச)

வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமருதி-லந்தணளி (ககரு)

மோனந்தயங்கி மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீதாங் கேறித்-நானந் (ககசா)

தவங்கள்சிறப்பத் சதுகுமரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே-நவஞ்சேரு (ககஎ)

மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோரும்வந்துவந்து
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந்-தவ்வாத (ககஅ)

விம்மேனிகொண்டதிவ னெம்மனோருள்ளிருந்த
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு-மெம்மானே (கககூ)

யோர்வடிவுகொண்டதிது வுண்மையாமெங்கனெனி
லேர்வடிவாற்கணலா மென்பாருந்-தேர்வரிய (கஉ0)

பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருஞ்-சீரிணங்கு (கஉக)

கற்றோர்க்கினிய கரும்புகாணென்பாரு
முற்றானெமக்கிவனென் றோர்வாரு-முற்று (கஉஉ)

விளமையானென்பாரு மெம்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாகிப்-புளகமுடன் (கஉங)

கொள்ளப்பணிந்தவர்கள் கொண்டாடும்வேலைதனி
னள்ளத்தமியேனு நண்ணியே-விள்ளாது (கஉச)

மின்றிரண்டுமொய்த்ததொரு மேன்மைபோலேமிளிருந்
தென்றிரண்டுபின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு-நன்றிதரு (கஉரு)

மூன்றுபிறைநிரையா மொய்த்ததெனப்புண்டரஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகினையுந்-தோன்றுந் (கஉசா)

துளக்கமிலாமதிபோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமலநோக்கிணையின் வாகுங்-கிளக்குமறை (கஉஎ)

யஞ்சமுதித்தங்கழகு தருநாசியையும்
விஞ்சோர்மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந்-தஞ்சமுறு (கஉஅ)

மந்தரமோரிரண்டின் மாமுடிமேலோரிரண்டு
சுந்தரபானு துலங்குவபோற்-சந்தமுறுங் (கஉகூ)

காதிணையிற்பூண்ட கனகசெப்புக்குண்டலங்க
ளேதறவேகாட்டுமிரு திண்புயமு-மோதவிடம் (கங0)

போக்கிமிளிறும் புனிதத்திருமிடறு
நோக்கிணைக்கின்பென்ற நுவன்மார்பு-நீக்கரிதா (கஙக)

மையந்திரிவகற்றி யச்சமறநிச்சயஞ்சொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு-மையனுறு (கஙஉ)

சிவபரமிரண்டுந் தேருமிடத்தேகமென்று
மேவியசின்முத்திரைகொண் மென்கரமுந்-தாவிலாச் (கஙங)

செக்கர்வானம்பவளச் செம்மலையைச்சூழ்ந்ததுபோற்
றக்காவித்துகில்சேர் தண்ணிடையுந்-தொக்கவதின் (கஙச)

மேலொருமின்சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத்திகழு
மேலுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ்-சாலவே (கஙரு)

பற்றிவிடாத பழவடியார்க்கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்குமலர்ப்பதமு-நற்றவரு (கஙசா)

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசுபோர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே-யாணிப்பொன் (கஙஎ)

மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததைய-நானேதக் (௧௩௮)
கண்ணிணைக்கோரின்ன முதாக் கண்டுபணிந்தேத்தி
யுண்ணினைவுதோன்று துறுபோதி-லெண்ணவொணு (௧௩௯)
மெய்யரெலாநிற்ப வினையேனைத்தானேக்கி
யையனருண்மாலளித்தா னன்றமுதற்-றுய்ய (௧௪௦)
வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றூதுவிட வுன்போ-னிவந்த (௧௪௧)
கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனெஞ்சே
யிடல்போக்குந்தூதாநீ யின்றுந்-திடமாகச் (௧௪௨)
செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகமே-புல்லறிவா (௧௪௩)
னேயென்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்னுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனை-னீயேயென் (௧௪௪)
றந்தையுந்தாயுந் தமரும்பெறுநட்புஞ்
சூதையேசெய்வார் துணைவரோ-நீதயவா (௧௪௫)
யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா-ருன்பெருமை (௧௪௬)
யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண்-மோகங் (௧௪௭)
கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்தானுமைக்கென் றுன்னி-விரித்து (௧௪௮)
புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
மிகுந்தபிறப்புவீ டென்னுந்-தகுந்தொகைக்குக் (௧௪௯)
காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண்-பாரிணங்கு (௧௫௦)

நீசற்றசைந்தா னிகழுமுலகாகு
நீசற்றுந்தோன்றாது நின்றக்கான்-மாசற்ற (௧௫௧)
மெய்ச்சிவமேயாகு மிளிருமிதாலுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண்-மெச்சு (௧௫௨)
முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிறிதாருளரதனாற் பேணி-யறவாழி (௧௫௩)
யான்குமரதேவன்பா லன்புடனேதூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிற்றினே-னியான்புகலு (௧௫௪)
மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேண்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை-செவ்விதரு (௧௫௫)
முத்தாநதிசூழ் முதுகிரியாமாங்குநீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற்-கத்துஞ் (௧௫௬)
சமயரெனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகநாடி
யமருமுறவாமென் றணுகேல்-கமைவி (௧௫௭)
லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைநாடேல்
கருதுவிடயமெனுங் கானின்-மருவு (௧௫௮)
நெறிதப்பிப்போயதனு ணின்றுமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல்-செறிவுற்ற (௧௫௯)
காமமெனும்பங்கத்திற் காலிடேல்கோபமெனுந்
தூமவழன்மிதித்துத் துள்ளியிடே-னுமவுரு (௧௬௦)
முன்பின்புடைபெயர்ந்து முன்னிநோக்காதேகி
யன்பெலாமோருருவே யானவரு-மின்பமய (௧௬௧)
மாகியிருப்போரு மரியதவச்செல்வர்களி
மேகமெனுந்துணிவை யெய்தினரு-மோகமறு (௧௬௨)
வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும்-பாரோரு (௧௬௩)

நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுடேச்சூழ
மேற்றிகழுமிந்து விளங்குதற்போற்-போற்றுங் (௧௬௪)

குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
* னமாவென்றவன்சபையைநாடி-யெமாலன்பு (௧௬௫)

தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகருணைசெய்தானைப்
பொன்னடியென்சென்னி பொறித்தானை-மன்னு (௧௬௬)

பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதூங்குந் திறம்போ-னவமார் (௧௬௭)

கழுநீர்த்தொடையல் கலந்தபுயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னைத்-தொழுவார்க்கு (௧௬௮)

வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்கு
மீண்டியதெய்வ மிருத்தருவை-மாண்டறியா (௧௬௯)

வானந்தசெல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானந்துதிக்கவரு மாதவத்தை-தீனனே (௧௭௦)

னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவனென்னுத தெய்வத்தை-யோதும் (௧௭௧)

பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமை தம்மை-வழுவாது (௧௭௨)

தந்தசச்சிதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங் குமரதேசிகனைச்-சிந்தைநீ (௧௭௩)

பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதுகிரியா ராரமுதே-மன்னேயென் (௧௭௪)

றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரஞ்சிரமேற்
சேர்த்துபின்கைகட்டிச் சென்றுநின்று-தீர்த்தனெ (௧௭௫)

---

* நமா என்பது நமஸ்காரம்.

யுன்பவனிகண்டங் குனதுகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிவைதா-னின்பம் (௧௭௬)
பெறுவதலாலவித்தைப் பேரிருளில்வாடி
யுறுவளோயாவு முதிக்கச்-செறியும் (௧௭௭)
பகுதியெனும்பௌவத்துப் பாடொலியினாலே
மிகுதிவருந்துவளோ மேனி-யகமென்று (௧௭௮)
மூலவகங்காரமெனு மூரிமதவேளினாற்
சாலமயங்கத் தருவளோ-கோலியே (௧௭௯)
கத்துசமயக்குயிலின் காரொலியாலானந்த
நித்திரைபண்ணுது நிகழ்வளோ-சுத்தமுறுஞ் (௧௮௦)
சாத்தீகமாயையெனுஞ் சந்திரனால்வெம்புவளோ
காத்தாள்வாய்மற்றிவளைக் காணென்றே-யாத்தன் (௧௮௧)
றிருவடியில்விண்ணப்பஞ் செய்துவணங்கி
யிருமைதருமிவ்வுலக மெல்லா-மொறுமைபெறு (௧௮௨)
பேரின்பமாகியென்றும் போராதிருந்தவிந்தச்
சீரின்பநாயேன் செறிந்தோங்கத்-தாரன்பா (௧௮௩)
யின்றிவளுக்கித லெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு (௧௮௪)
சற்குமரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று. (௧௮௫)

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது முற்றிற்று.

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பமுதளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமர தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரச்
செஞ்சவே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ குமாரதேவாயநம:

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மகாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந்திருமுதுகுன்றிலாழத்துப்பிள்ளையைச்சிகரிக், குமரசற்குருவையிமகிரிராஜகுமாரியாம்பெரியநாயகியை, * முமலமுமொருங்கேயகற்றிடுமுக்கண்முதல்வனைச்சாந்தநாயகனை, நமதெணப்படியே முடிந்திடத்தினமு நாடிநின்றிறைஞ்சி வாழ்த்திடுவாம். (௧)

[முக்குரு வணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடு மொளியேமனிதனைப்போலவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்டசிவப்பிரகாசதேசிகன்றன்னைமற்றவன், நளமலரடியைப்போற்றிடுஞ்சாந்தநாயகன்றன்னை மற்றவன்றன், நிறையருள்பெற்றபழனிமாமுனியை நெஞ்சினுளிருத்தியே பணிவாம். (௨)

* ஆணவம், காமியம் மாயை ஆக-௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின்முலைகோடிரண்டுகவான்றுதிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந்துலங்கவருமொண்பிடியுலகம், உய்யவுதவுமொருகளிற்றையுலவாவிருத்தசைலத்தில், வையம்பரவுமாழத்துவாழைங்கரனைமனநினைவாம். (௩)

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

வேறு.

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடுநெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்காவகைகலியென்றும்வந்தணுகாப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணையுருவதாய்நின்றுதெளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரியநாயகியுலகுக்கனைமுதல்வியைப்பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற்கங்கைநீர்துளிப்பத்திருந்தழையுமையுளங்களிப்பப், பொங்காரவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மால்போதயனமரர்கள்போற்றத், துங்கநான்மறைகடுதித்திடவைந்துதொழில்விரிந்திடப்பொதுவதனிற், செங்கழலதிரநடனஞ்செயும்பொருளைத்தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். (௫)

[சிவகாமியம்மை துதி.]

வேறு.

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகியஞ்ஞானந்தனையகற்றியமலமாகி, மருளிலதாய்மெய்ஞ்ஞானமாகு முத்திவாய்த்திடவேகாத்தருளிவானோரேத்த, இருள்கெடவேமிளிருமிருங்கழல்களார்ப்ப விறைபுரியுந் திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெருண்மருவுமறைநான்கும்பரவுந்தில்லைச்சிவகாமசுந்தரியைச்சிந்தைசெய்வாம். (௬)

[விநாயகர் துதி.]

வே று.

செக்கர்போன்றொளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந்தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (௭)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

வே று.

கடிகமிழ்கரியகூந்தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன்றிற்பாயவண்கமழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்க்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம்.

[அடியார் துதி.]

வே று.

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல்வதிந்தநான்முகன்மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண்டுடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப்பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும்வைப்பாம். (௯)

[அவையடக்கம்.]

வே று.

சகரர்தம்வலியையுந்தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக * ழிலஞ்சிதான்
புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதகருலைஞர்நூறனைவிளக்குமால். (௧௦)

* இலஞ்சி - குளம்.

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

வே று.

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற்றூனமாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்துவீடடைந்தவரியவிக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோரிசையுமென்றிசைப்பவிசைத்தனவீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில்சூழ்பழமலையுறையுங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௧௧)

[வா ழ் த் து.]

வேறு.

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீரும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. ()

பாயிரம் - முற்றிற்று.

நூ ல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுன்காதிரிஷிகள் மஹாராஜன் சரித்திரஞ்சோல்லும்படிவேண்ட சூதமஹாமுனிவர் சோல்லத்தோடங்கல்.]

வே று.

தருக்கிளர் நைமிசாரணியத்திற்றங்கியமுனிவர்கள் சூதன், வரப்பணிந்தேத்திக்கதைகள்பற்பலவாவகுத்துரைத்தனைமஹாராஜன், திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுநீசெப்பெனச்சுருதியிற்சொல்லுஞ், சுருக்கமில்காதையிதுவெனத்தொகுத்துத்தோமறக்கேண்மினென்றுரைக்கும். (௧)

[இதுமுதல் எ-பாட்டானும் அரசன் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவினொண்கனித்தேன், குலவிய
பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப்பழமுகுத்திடுதேன்
றன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற்பாய்தரவி
ளையுமிகுகருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரெ
லாம்புரந்தங்கிருந்தரசாளுமோர்குரிசில். (௨)

வேறு.

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ்மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழத்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாரரஜமன்னனே. (௩)

வேறு.

தருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்கானுலத்தினிற்பலத்ததோளான்
செருவினிலரியேறன்னான்றேனொடுஞிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான்மூவுலகளிக்கும்வேலான். (௪)

வேறு.

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமுன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (௫)

அரசர்தம்முடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (௬)

வேறு.

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குடைகடற்றனைசூழ. (௭)

இந்திராலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருங்கராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். ( )

[அரசன் றனக்குப் பத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்துத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினுற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்
மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். (௯)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.

கங்கையேமுதலாமிச்சடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்சட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தியில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (௰)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூடங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேலுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (௧௧)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதகன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்தும்வேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பாமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதகன்மத்தோடொழிவருகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே: (கஉ)

வே ற.

வேதநீதியிற்கூறுவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். 0

[இரதமூர்தன்முதலியவற்றிற்பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்
துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடுஞ்சியந்தேர்பரி
கடிமலிந்தகயமொண்சிவிகையிப்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (கச)

[அரசர்களுக்கு விவாகப்பத்திர மனுப்புதலும், அவர்கள்
வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்மண்டுமுடிமன்னர்
தடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (கரு)

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் நகரமலங்கரித்தல்
கூறப்பட்டது.]

வே ற.

வடிகொள்வெண்சுதையாற்பித்திகைதீற்றிவானுறமணி
க்கொடிநிரைத்துக், கடிநறுஞ்சாந்தங்குங்குமங்கன்னுற்கமழ்
தரமறுகெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சிந்துரத்தாற்கோலமே
புனைந்துபூமலர்பொறிநனிசிதறிக், கொடிகொண்மூதெயின்
மேன்மாடமொன்சிகரிகோதறப்பதுக்கியேகுலவ. (கசு)

வே ற.

கதலியுங்கமுகுநட்டுக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்மரித்தார். (கஎ)

[இதுமுதல் ங-பாட்டானும் பெண்ணின் சிறப்பும்,
விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

வே ற.

வில்லிலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகநூனன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுதுரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (கஅ)

வே று.

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையரெழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியந்தீட்டினனென்றுலகினிலுனாக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிருப்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (கக)

வே று.

இலங்கியவாலொண்டளிர்குழைத்தினியவிருதனக்கோ
ங்கிணையரும்பி, நலங்கிள * ராம்பல்குமிழிருகுவளைநண்ணு
செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கியபுயலேச்சுமந்திருதாளாற்
றேமிலாமின்னெனநடங்கிப், பலந்தரப்படருங்கொடியினை
வேதப்பண்பினின்மன்றல்செய்வித்தே. (உ0)

[மகாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணவன்முதன்முனிவரர்களருமறைக்கிழவர்
கடம்மால், பொருந்தியகங்கைப் பூம்புனலாட்டிப்பொன்னவ
மணிகளாற்குயின்ற, விரிந்திடுமடங்கன்மென்றவிசேற்றிமிளி
ர்நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான்பௌவமார்புவி
யைப்பரியெனத்தோன்மல்பாலளித்தான். (உக)

[மகாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தனனெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இரு
டிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனி
வர் சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் றேன்றலும்பார்
பொதுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்லவெண்டி
சைவிசயமுஞ்செய்தே, மாகநாடென்னப்போகமேதுய்த்து ம
டந்தையோடிருந்தனனென்றான், வாகைவேலவன்பினென்
செய்தானென்னமறையவர்க்குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

---

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், குமிழ்-நாசிக்கும், குவளை-
கண்ணுக்கும், சரோருகம்-முகத்துக்கும், புயல்-கூந்தலுக்கு
ம் உவமை.

[இதுமுதல் உ-பாட்டானும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமேன் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்நினைவாகிமாறுபாடின்றியோர்கா
லுங். தனையுணர்யோகிதந்தைதாய்கடவுடங்களையனுதினமி
றைஞ்சி, அனையவருரைத்தநெறிதனினடந்துமருத்தங்கண்
மனதினுற்றரித்தும், வினையமதுடனே நூன்முறையவரைவி
னவியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (உரு)

தனியிடமதனிலிருந்திருவர்களுந்தங்களிற்றுமுணர்ந்து
சாவித்,துனிசெய்மாமாயைப்பிறப்பதுநீங்கிச்சுகமதையடைந்
தனுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலாஞானத்தென்றெணி
ஞானிசட்சார்ந்து, நனியவர்பாதபூசனைபுரிந்துநாடொறும்வி
னவினர்நன்றாய். (உச)

[இதுமுதல் ரு-பாட்டானும் அந்தஞானம் சற்குருசேவையின்றி
விளங்காதேனத்துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன்றனக்கறிவோங்க *விருவகைச்சார்வையு
மகற்றிக், கருவுடற்காவறனையுங்கைவிடுத்துக்கருத்தசையா
துமெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்றுமேல்வீடுவாய்த்தி
டுமேதற்குமெய்ஞ்ஞானக், குருவருளின்றிவிளங்கிடாதெனவே
கொண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (உரு)

மனைதனிலாசைபொருந்தியேநின்று 0மகிதனின்ஞானி
யாமெனவே, தனைமிகமதிப்போன்றன்னைவந்தொருவன்றந்
திடுஞானமென்றிரந்து, வினவன்மட்டை யினைப்பருகுவோன்

---

* இருவகைச்சார்வு-உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு, [வைராக்
கியதீபம் உகூ-வது பாட்டில்காண்க.] 0 மகி-பூமி.

றன்னை வேண்டித்தென்னம்பழந் தன்னையே, இனம்பணித்திரி
வோன்புத்திபோன்மெனவேயியம்புவர்முற்றுணர்பெரியோர்.

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந்
தவற்றைத், தீதறவெவர்க்குந் தெளிவுறவோதிச் செப்பியவந்
நெறியதனிற், சாதகமிலாத குருவினையொருவன் ருனடைந்
தானந்தம்வினவல், ஏதமாங்கழுதை தன்னைக்குங்குமத்தினி
யல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே. (௨௭)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

சிவர்களிடத்திலருள்சிவபத்திதிருந்திய துறவுமெய்ஞ்ஞா
னம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்
திலடைந்தே, தேவர்கடேவே துன்பமோர்காலுஞ்சென்றிடா
முத்திதானெய்திச், சாவதுபிறப்புநீங்குமோர்நெறியைச்சாற்
றெனத்தாழ்ந்திடமுனிவன். (௨௮)

[சற்குரு மாணக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றைநீக்கியிச்சையின்மீட்ட
தனினைவு, மொருவியேயுடற்காவலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கர
ணங்கள் வாதனையும், குருவருணெறியேயொடுக்கிடில்வீடுங்
கூடுந்தாருகவேபவத்தின், கருவழிந்திடுமிந்நெறியைநீவிரை
விற் கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (௨௯)

மகாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத் துணிவதா
க்கேட்டு, முன்னெறியான வரசியற்கையினின்முயன்றனன்
சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும்

* இப்பாட்டு மெல்லினவெதுகை.

பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தரசன், மன்னெறிக்கோல மகன்
றந்தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (௩௦)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டனும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது
துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமவ்விட
த்தேகி, அரசனைநோக்கிநித்தியகருமமகன்றுவாளாவிருந்திடு
தல், அரசிலக்கணமன்றெனவவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கி
யேவேந்தன், அரசியற்கையினைவேண்டலனென்னையறியவே
வேண்டினனன்றே. (௩௧)

ஆண்டதோரரசுதனிலும்போகத்து மாசையற்றேனினி
வேண்டேன்,மாண்டதோர்வனத்திலொருவனாய்த்தனித்தே
மனத்தசைவறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனமிங்கி
னித்திரும்பாதுபோகத்தைப் பொருளெனவெண்ணி, வேண்
டலனீங்களரசனாவேறேவிதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்
தான். (௩௨)

[இதுமுதல் ௩-பாட்டனும் இராச்சியத்தை விடலாகாதேன
மந்திரிமார் வற்புறுத்த மகாராஜன் இராச்சியத்தின்
றுன்பமும முத்தியினின்பமு முரைத்தல்
கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினதுதாதையுநினையேயரசினினிளமையிற்சூட்
டத், தீதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற்செகமதைத்தாங்கினையி
னிமேல், நீதியினுணியமதியினுதரவி னின்னைப்போலொரு
வர்மற்றுளரோ, ஈதியற்கையதன்றிவ்வுடலுடனேயிச்செல்வ
மன்றிவேறுளதோ. (௩௩)

அலதுநீயேகினவனியுங்காப்பற் றவத்திலேயலைந்திடும் யாமும், சலனமதுறுவேமித்தசையெமைநீ தவிக்கவிட்டேகு தல்கடனன், றிலகிடவெமக்கீதருளெனவமைச்சரியம்பிடவர சனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண்ணுறுமதியுடையோர் க்குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (௩௪)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனா லெய்திடுந்துன்பினுக்க ளவின், றவ்வகையதனையூகமின்மையினா லறிகிலீர்நீங்களின் பென்றே, எவ்வகைநினைந்தீரினியெக்காலுங்கட் கிதின்பமல தெனத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக்கூகமேதோன்றாதுங்க ளுக்குலகயூகுதிக்கும். (௩௫)

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப்போம்போது நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேகமாவிரித்தரசனெடுத்தமைச்சர்கடமக் கியம்பி, நின்றுபின்னவரைநிறுமெனநிறுத்திநிதிதனும்பொ ன்மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகரவீதியினடக்கத் திரண்ட னைவர்களும்பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேமெ லிந்துவாரியினோசையினழுதார். (௩௬)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச் சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர்வினையினவரவர்வருவாரவரவர்வினையளவுக்கே, அவரவர்போகமென்றதேயாயி னாருக்கார்துணையதாகுவர்க ள், அவரவர்தேகமுளபொழுதுடனே யாதரவாரெனநாடி, அவரவரடைதனெறிகன்மத்தடையு மாதரவாதரவாமோ.()

வினையுளவளவுங்கூடியேநிற்கும் வினையகன்றிடிற்பிரிந் திடுமால், வினையினால்வருமாதரவினினியற்கை மெய்யுணர்வ த்தகையலவே, வினையிலையுங்களிடத்தினானிருக்க மெய்யுணர்

வொன்றையேநாடி, வினையறுகானம்புகுதவேவேண்டி விரு ம்பினேனீர்நிலுமிங்ஙன். (௩௮)

[உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத்தடுத்தல்.]

என்றுநல்வேந்தனேதிலார்போல வேகினனனைவருங்க ண்ணீர், நின்றெதிர்சொரியவாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தம ர்கள்பின்னேகி, இன்றெமையாவர்காத்தளித்திடுவ ரினியை நீயேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீ துன்ரத்தனனன்றே. (௩௯)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

வேறு.

உறவாகுமெனவெனைநீர் தொடர்பதியல்பன்றாகு முயி ர்கட்கெல்லா, முறவாகுஞானநனி பகையாகு மஞ்ஞானமுய் த்து நோக்கி, னுறவானவதையடைந்து பகையானவிதைநீங் கியொருமையாக, உறவாதறனக்குத்தானேயென மற்றுறவு விடுத்துறையுமென்றான். (௪௦)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந்தம்புதல்வனெனும் வாஞ்சையினா ற்றாம்பின்னேகி, மைந்தவாவெங்களிருவரையுமெவர்காப்பத ற்கு வைத்தாய்நீதான், சிந்தைதானுனக்கெங்கே மகனேயு ன்றிருமுகத்தைத் திரும்பிக்காட்டாய், நொந்துதான்பெற்ற வயிறெரிகின்றதெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன். (௪௧)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்.]

அறிவைநோக்கிடிலதற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுடலத னைநோக்கி, லிறையுநீருபாதானகாரணமன் * றிருமாயையி

---

* இருமாயை-சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை.

னிலுண்டாகுங், குறியிதுவிங்காயின் மண்ணிலெனைப்பெரு தவரிலையக்கொள்கைநீரு, நிறையுமதியிலரேநீர் நில்லுமென விருவரையுநீத்துப்போனான், (௪௨)

[மனவி ஆவலுடன்வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்கடமக்கிலக்கணங்கூறு நூலதனிலதனையெல்லா, முரிமையதாவுடையவளாமினியமனை தொடர்ந்தேகியுருகிநின்று, பரிவினுடனடிகள்பணிந்தரற்றியே பதைபதைத்துப்பனிகண்பாயத், தரியனுமைவிடுத்துலகமதனிலொருகணமேனுஞ்சாவேனென்றாள். (௪௩)

[அரசன் நாயகன் வேறேனக்கூறல்.]

நின்னுடையநாயகனை நினதுள்ளேயுறநோக்கி நிற்கமாட்டா, துன்னுடையநாயகனென்றென்றனையே கருதிநீயுழல்வதென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனைவருக்கு நாயகனோர்மேலாமீசன், அன்னவனையேதேடிப்போகின்றேனெனவரசற்கரிவைசாற்றும். (௪௪)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வதில்லா, ஏனமாதினையலவோ விடுகவெனவறையும்பதியானவுன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக்கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையேயெனவெண்ணியா னடுத்தேனென்றாள். (௪௫)

[அரசன் மறுத்துக் கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயானும், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினசைவிடுத்துவனஞ்செல்லாநின்றேன், நாகமுலையாயெனுரைதடுத்தலுன்றன் விரத

மலநாடுதன்னிற், போகுதியென்றவளை விடுத்தேதிலரைப் போலகன்று போகாநின்றான். (௪௬)

[இதுமுதல் ௨ - பாட்டானும் மனவி புலம்பிக்கொண்டு
மாதுலன்வீட்டிற்குப்போய்விடல் கூறப்பட்டது.]

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்க நிற்றல், அரிதாயதகைமையினாலேங்கியே பதைபதைத்தங்கவனைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினை தனையேநொந்துதான் றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகியேதேம்பிவீழ்ந்து. (௪௭)

வேந்தனேயுனைவிடுத்துமுலகமதிலிருக்கவோ விதித்தானீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற் சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமையெக்காலங்காண்பேனா னினியெனவேபுலம்பிமாதும், சார்ந்தனள்பின்றிரும்பியேநகரதனின்மாதுலன்றன்சார்புதன்னில். * (௪௮)

[இதுமுதல்-௧௪-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே
ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்நகர்விடுத்துத்தேசநாடுகளுமகன்றடவிசென்றே
இரவுபகலகநிலையேநிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசேர்ந்து
பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள்வினவியவர்பகரக்கேட்டுத்
திரமனமாயொருவராற்கலங்காதஞானியாய்த்திரனாகி. (௪௯)

வேறு.

நகர்தனிலேகிப்பிச்சை நண்ணியேமனைகட்டாறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றே யவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச் சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றே யேகனாயுலாவலுற்றான். (௫௦)

---

* இப்பாட்டு - ஆசிடையிட்ட - வெதுகை.

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற் பொருந்திடும்பற்றென்றெண்
இருந்திலனோரிடத்து மெங்கெங்குமொருவனாகித்
திருந்தியசமாதிவிட்டுத் திரும்பிடாதுறைக்கவுன்னி [ணி
இருந்திருந்திடங்களெங்கு மேகமேநோக்கிநின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமுலகமெங்கேதோன்றிடுமென்னநோக்கித்,
தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும், தோன்
றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே,
தோன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ் சொரூபமேயென்றுகண்
டான். (௫௨)

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்ப
பமாகித், தோன்றிடுமதனாலந்தச்சொரூபமேயென்றுகண்டு,
தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தன்னிற்றோன்றுமீதசத்தேயென்று,
தோன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்
தன். (௫௩)

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங் கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும் பார்வைமாறாட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகி மாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன் முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமான முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜ னெனைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித் தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச் சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந் தானுதியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறு பூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன்.

உலகினைவேறதாக வுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாக வுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லா மென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தன னிளமைவேந்தன். (௫௭)

எகசக்கரமதாக விருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப் போகநாட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினாலாசா னுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன்.

பந்தம்வீடென்றுமில்லை பரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலே சாறமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லா வரும்பொருணாமேயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத் தற்பரந்தானேயானான். (௫௯)

குறைவிலாநிறைவதாகிக் குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்ப மின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்ன வோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றா னிகரின்மாராஜன்றானே. (௬௰)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்ற வேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந் தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத் தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றா னானந்தியாகிவேந்தன். (௬௧)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ் செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்தி மேவிடினாசமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றாச் சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான் கேடிலாஞானவேந்தன். (௬௨)

---

* இங்கு—பெருங்காயம்.

[இதுமுதல்-௪-பாட்டானும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய் அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.]

இத்தகைஞானம்பெற்றே யெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தனாய்த்திரிதறன்னைச் செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனொருவன்கேட்டு வினவிடவேண்டுமென்றே
கத்தனாமரசைத்தேடிக் கண்டடிபணிந்துநின்றான். (௬௩)

பூவணையாகிவானம் பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்து செங்கதிர்விசுங்காற்று
மேவுசாமரமதாகி விடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக் கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (௬௪)

இரதமுதற்சேனைசூழ ரத்நசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடு வீற்றிருந்தமரும்வேந்தன்
உதவுகோவணனாய்மேனி யுருத்தெரியாதநீறாய்
முதன்விடிவிரித்துநின்றான் முனிவனாயொருவனாகி. (௬௫)

கரிரதமிவர்தலின்றிக் கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனைபூணின்றி யூரெங்குமுண்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோல மகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரிபுமவ்வரசைநோக்கிச் செப்பினனமைச்சன்றானே. (௬௬)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டானும் மந்திரி அரசனை வினவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினக்குமேலோ ரரசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ் சரித்திடலெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடே நண்ணுவதெனையீதன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டு மெனக்கறிவோங்குமாறே. (௬௭)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றிநின்றில்லறத்தைப்
பதப்படநிறுத்தியேகல் பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப் பார்வையிற்கூடுநீயெப்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப் பரதேசியானதென்றான். (௬௮)

[இதுமுதல்-௪௩-பாட்டானும் அரசன் மந்திரிக்கு விடுத்தவிடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோ யடைவுடன்வினவிக்கேட்டாய்
இமையளவேனுஞ்சித்த மிதுவதுவெனவோடாது
சமைவுடன்கேணீசொன்ன சங்கைக்குத்தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர்வேந்து நாட்டிலையென்பதொக்கும். (௬௯)

பதமதைவேண்டினில்லைப் பதப்படநிறுத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தி யெய்து.தன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றோன்றுமென்றாய் விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயழுந்துவோருக் கெங்ஙனம்பார்வைதோன்றும். ()

மனமிருபொருளைப்பற்ற மாட்டாதட்டாவதான
இனமவைபுறநோக்கான வேதினாற்கூடும்வீடு
கனவுண்ணோக்காகுமில்லங் கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்வூகந்தோன்ற வமைறகுவநாமேகேளாய். (௭௧)

வேறு.

தென்றிசைநடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திடுவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக் கமைச்சர்களுடனேகாந்தம்
ஒன்றியேயூகஞ்செய்வோ ருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்லி னிற்பவர்முத்திசேரார். (௭௨)

பாசந்தான்பகையகாகப் பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசந்தான்வைத்துப்பின்னும் பற்றவுங்கூடுமோதான்

பாசந்தான்பகையதென்றே பகருநூன்மட்டேகற்றோர்
பாசந்தான்விடவுமாட்டார் பரமெலாமெனதாய்ப்போக்கும்.

அந்தமாதியுமிலாவீ டடைந்துடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரஞானம்போதுந் துறவறமேதுக்கென்றே
மந்ததிகாரியோரை மதித்தநூலுரைக்குஞ்செப்தி
அந்தமதானபேறுக் கத்தகைவிளம்பாதென்றும். (௭௪)

வேறு.

தோன்றுகின்றபொருளியல்புந்தோற்றுவிக்கும்பொருளியல்பும், தோன்றவுனக்கியாமுரைக்கச்சோகமறவேகேட்டிடுவாய், தோன்றுபொருள்களநித்தமுமாய்த்தூய்மையின்றித்துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள்சுகமாய்ச்சுத்தநித்தமுமாம். (௭௫)

பாலனானபருவம்போம் பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங் கோலையூன்றிக் குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங் கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டுதலொருதலையே. ()

கருவினின்றுமழிந்துபோங் கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப் பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினு மொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகு முலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. ()

பஞ்சபூதமழிந்துபோம் பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர் மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந் துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந் துஞ்சுந் துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். ()

* போகி-தேவேந்திரன்.

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந் தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக் கூறுகூறுநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும் புனிதமென்றும்பரமபதம்.

அரந்தையதனையொழுங்காகவறையக்கேணீயவனியெல்லாம், பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம்பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில், பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டுறிலதெண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்றுமூப்பென்றும். (௮௦)

விருத்தபருவமிகத்துன்பம்விளங்குமிளமை யிரண்டவையின், வருத்துபிணியின்மிகத்துன்பம் வளைமையிளமைமூன்றாகும், கருத்ததறியாக்குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங் காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன்பமடையும்பாலப் பருவத்தில். (௮௧)

தந்தைதாயாராசிரியர் தாங்கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ் சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
முந்துபசிநோய்காமநோய் முடுகித்தணிக்கப்பொருட்டேட
இந்தப்புவனத்திரவியக விடையறாததொழிற்றுன்பம். (௮௨)

பொருளுண்டாகிற்காப்பதனாற் பொருந்துந்துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிகுத்தவரசரா லுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
நிருபனாகினோய்மரண நேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே.

மாகர்க்கசுரர்புகையுளது மகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுள தனங்களுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளது போன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடைய துறக்கத்தென்னைசுகமுளதே.

தேவர்மனிதர்துன்பத்தின் றிறங்களிவ்வாறுகியிடில்
ஆவகிழா * மிருகமுத லசரமீறுமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோ ருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவ துன்பஞ்சொல்வதெனை நோயேபவத்திற்சுகம்விடே.()

வேறு.

இந்தவிழிவையுடைய விந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடைய வந்தப்பிரமஞ்சத்தே
தந்தமனத்திற்றேர்ந்தோர் தள்ளியெஃதைநிற்பர்
உந்தன்மனத்தினன்று யூகித்தமைச்சபாராய். (௮௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர் பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர் மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனி லமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோ ருழல்வர்நீக்கமாட்டார். (௮௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்து போதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணி மெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்து போதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தே மெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். ()

துன்பந்தோன்றிலெவருந் துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடவியற்கை யின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீங்கா ரவர்கட்கெங்ஙன்கூடும்
நன்பரமஞானநாட்ட மமைச்சசொல்லாய். (௮௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வை யெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வை யெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணர வெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடைபோர்க்கமைச்ச விதனையூகித்துணராய். (௯௦)

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், ஆ- ரு.

பேதவாதிகளைப்போற் பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஈதகன்றதலவேயெமை யன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்த புனிதத்துறவேகண்டாய்
சீதமதிபோற்குளிர்ந்து செனனவெப்பந்தீரும். (௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தே யெய்தலாமென்றுரைக்கில்
திருந்துநிமலமனத்தோர் தீரரெனினுமொழிந்தே
பொருந்தியேகாந்தத்திற் போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய்.()

முனமேயனைத்துமுடிந்து முழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்று மேகநீங்காரென்னில்
தினமேயகமாய்நிற்போர் செகத்தினியல்பையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின் கப்பலோட்டம்போல. (௯௩)

[illegible]ருத்தனேருருளனை யொருவே[illegible]முன்னம்
இருக்குமிடத்தைநீக்கி யேகரா[illegible]னி
இருக்குமன்றிமுன்கணிருக்கு மோதான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர் செகத்தைமெய்யென்றுழலார்.

வேறு.

மனையினின்றும் பொருளுயிர்[illegible]ருத்தனங்
கெடுதலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம[illegible]யவின்பதனி
லெட்டுணையாயினுமாசை, பினையதிற்றமது பிரவிர்த்திதானு
ம்பேசுமிந்நான்குமில்லெனினும், தனையுணரவதற்குச் சாதக
ஞ்செயுங்காற்றவளி * யின்னிற்றலேதகுதி. (௯௫)

தீதுறுமனையின்பினை யிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்ப
மே வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயந்தடைய
தாஞ் சாத்தியமான, போதினிலவையுந் தோன்றிடாதந்தப்

* திருக்கு-அறிவு. ௦ இல்-மனை.

பொருவிலானந்தமேவிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞான மாகுமென்றறைகுவர் பெரியோர். (௯௬)

இல்லறமதனி லுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங்கிழிரும்பிற், புல்லியமா ரத்தினமெனவிளங்கும் போக்கியில்வினைத்துறவென்னும், நல்லறமடைந்தோ ரிடத்துறைஞானநற்றங்கமிசையிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடுமோயி னில்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே. (௯௭)

முனமனைவர்களு முறைவதுமில்ல முத்தியையுணர்ந்தறிஞர்களும், பினமதினின்றபடியினாற் சங்கைபேசுவர் துறவுடையோரை, இனமனைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையென வியம்புவதுண்டோ, மனமதிதனையூகிநீபமைச்ச மகிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. (௯௮)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுங்கற்றியே யொளிப்படைகொண்டு, மூடியவிருளைமுழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனையே யுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடையன் பேய்பிடித்தோன், கூடியகுணத்தினாரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினினியல்படைவார். (௯௯)

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய்ஞான மேவிடுகாலையினிந்த, மனையின்பங்கான்ற சோற்றிற்கண்டுவெர்த்து மாற்றியேகைவிடவருமேல், தனையுளபடியேயநுபவமதனிற் றானுணர்ந்தானந்தமடைந்தோர் பினையுமவ்விடயம் பூண்பர்களெனவே பேசுதல்வழங்குமோ சொல்லாய். (௧௦௦)

விடயவின்பதனி *னசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம் பேரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செவியிற் கேட்டவக்கணமேயவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுதலீறின் ஞான

* நசை-ஆசை. உண்முகம்-அந்தர்முகம்.

வானந்த மெய்தினோர்களும்பினுமிந்தக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்களென்றாற் கண்டனர்நகையரோசொல்லாய். (௧௦௧)

பற்றிலையாயி னவையினிலிருப்பேன் பழையவூழ்வினையெனிலாசை, சற்றெனுமுதிப்பித்தல்லவோவூட்டுஞ் சகவின்பிலிறையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோமுடிவி லானந்தமேபருகி, நிற்றலேமீட்டும் விழிப்பினுங்கான னீரிற்கண் டுண்முகமடைவார். (௧௦௨)

பவமதையினிமையென வெணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன்றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெணிவிடயம் பற்றறுத்தருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்கு நெறியுணர்ந்தருளிற்பரவின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெணினலவோ பற்றுவர்விடயவின்புரையாய். (௧௦௩)

கொடிமுதல்வாடும் வேர்முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிற்களைந்தும், படிமிசைகொடிபூ காய்பழமோங்கல் பகரதிசயமஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில் பிரமந்தானாகி யகப்பற்றையறுத்தவ ரிடத்தும், மடிவுறுமனையில் விரும்பியேநெஞ்சம் வருத்தனமாதலென்றறைவார். (௧௦௪)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினைநானுமெனத்தினவெரிவவையைப், பேணலைச்சுகமென்றுண் மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச்சொரூபந்தானாகி, ஏணவானந்தத் தழுந்துவோன்விடயமெய்திடின்ஞானமேயிலையால். (௧௦௫

வேறு.

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக்கருதியேநின், றானுமவரினிதுகனவென்றுணர்ந்தவர்க ணசையிலதினுலகுதன்னில், தனதுசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றானுண

ர்ந்திச்சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையனீங்கும். (௧௦௬)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன் குழிக்கண்ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன்கிருதநறையக்காரம், இதமுள பாயசமுநிரம்பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வனிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங்குறையதின் ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். ()

இங்குறைந்த பாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட்கின்றியமையாததொழி றொடங்கிநிற்றல், அங்கியைத்தம்பனம் வல்லார்க்கனல் சுடாததினவினைகளடுக்காதென்றல், தங்கும்வினைக்கேதுவாம் விடயமதில் விரும்பாதிசாராதென்றல். (௧௦௮)

உணர்வுடைய ஞானியெவை புரிந்திடினுமிழிவிலிழிவுரைத்ததாகின், இணையிலிருதீயனென்பர் யூகமிலவதனுன்மற்றெவைகள்செய்தும், அனைவதிருழ்வெனுமவனே தீயன்மிகஞானமதற்காகுந்தாழ்வோ, நணுகினன்றோ ஞானமொருவனை ஞானியெனப்பெயருநண்ணிநிற்றல். (௧௦௯)

* கருவயிற்றையுடையதுவுங் கனவயிற்றையுடையதுவுங் கருதிப்பெண்ணின், உருவதனைக்குறிப்பதினேக் கிடிற்றோன்று முளபடியே யுலகுதன்னில், குருவையடைந்தவனருளிற்சொரூபத்தையநுபவமாக்குறித்துளோரும், இருவையத்திடம்பமாய்த்தமைஞானியென்போருமேதிற்றோன்றும். ()

அருச்சுனற்குமிராமருக்கு மதிகாரமவைபார்த்தேயறைந்த () நூலின், கருத்தறியாய்ஞானமொன்றே பிரமாணஞ்ச

---

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி. () நூல்-அருச்சுனற்கு-பகவற்கீதை, இராமருக்கு-ஞானவாசிட்டம்.

ரிதையதுகணக்கன்றாகும், விருத்தமறிவாசாரமுடையோனே ஞானியில்லோன் விருத்தனாகும், திருத்தமுடனமைச்சவிது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய்தீரனாகி. (௧௧௧

[பின்னர் அரசன் சமாதியிலிருக்க
மந்திரிகண்டதிசயித்தல்.]

வேறு.

என்றங்கனேகமாய்விரித்தே யிராசயோகியுரைசெய்து, நின்றுவாக்குத்தனையடக்கி நிமிடத்தகற்றிமனத்தினையும், ஒன்றுமில்லாவெறும்பாழா யொன்றுஞ்சமாதிதனையடைந்தான், நின்றங்கமைச்சனிதுகண்டிந் நேர்மைபுதிதென்றதிசயித்தான். (௧௧௨)

[மந்திரிசென்று நகரத்தாருக்கு அரசன்தன்மை கூறல்.]

இந்தவுணர்வுநமக்கின்ன மெய்தவில்லைநாமிங்கே, எந்தவுணர்வுகொடுநிற்பே மென்னவலமைச்சன்யூகித்து, வந்தவழியேதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே, பந்தமுடையோருடனிருந்து பகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லாம். (௧௧௩)

[இதுமுதல் ௨-பாட்டானும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள் தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப்பின் அரசன் விவேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்து கிட்டாதென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்க டேடிவந்துபணிந்திடவும்
வாட்டமுடனேதாய்தந்தை மனையாள்பதத்தில்வீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றி நகைசெய்திருந்தானற்றவனே. . ()

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தை மலராதிருப்பதவரறிந்து, பந்தமுடையேநமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றோன்றுமெனத்திரு

ம்பித், தந்தமிடத்திற்சென்றார்க டவனுஞ்சிறிதுநாட்கழித்து த், தொந்தமொன்றுமில்லாத சுயமாமுத்திதானுனன். ()

[நூற்பயன்.]

வேறு.

இந்தமாராஜன்சென்ற விதிகாசந்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித் திரவேதுறவராகி
அந்தமுமாதியில்லா வமலமேவடிவமாவர்
எந்தமையருளினுண்ட வெழிற்குருபரையேவாழி. (ககசு)

வேறு.

அரியதுதுறவற மல்லதில்லையான்
மருவியதுறவற் மொருவிமன்னனைப்
உருகெழுமுடிகலித் துலகமாள்வது
பெருவிலைமணியினைப் * பிண்டிக்கிதலே. (ககஎ)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம்-உககூ.

மகாராஜாதுறவு - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பிண்டி-பிண்ணாக்கு.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சூத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார்துதி.]

சூதானமாயையோரைத் துதிக்கையாலெடுத்துமேலாம்
ஆதாரமானவந்தவருளினி லிருக்கவைக்கும்
தாதாவாய்விருத்தவெம்பிற் றங்கியேபிரகாசிக்கும்
பாதாளத்தானைபாதம் பணிந்துபோற்றிடுதல்செய்வாம். (க)

[விருத்தாசலேஸ்வரர்துதி.]

அருமறையுச்சிதனில் விளங்குவதா யனுதியாயமலன்ம ற்றமலை, இருவர்க்குநிகழ்ச்சியா யந்தவிறைவற்கிதயமாயிலி ங்கரூபமதாய், ஒருகிரிவடிவாய்க் கொடுமுடியனந்த முடைய தாயுலகெங்கு நிறைவாய்த், திருமுதுகிரியென்றொரு பெயர் படைத்த தேவைநாடொறு மிறைஞ்சிடுவோம். (உ)

[பெரியநாயகியார்துதி.]

மரகதவடிவுமதித்திருமுகமு மலர்க்குழலுங்குறுநகையும், கரகமலமுங் கூர்விழியுஞ்செவ்வாயுங் கச்சணிதனமுநூலிடை யும், அரகரவென்போர்க் களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென் றென்னெதிர் தோன்றி, உரகதியளித்தபெரியநாயகியை யுள த்தினிலிருத்தி வாழ்த்திடுவோம். (ங)

பங்கயன்றிருமாற் கரியதோர்பரமன் பங்கியேபெரியநாயகியே, சங்கைகளிலதாய்த் தடைகண்மற்றிலதாய்த் தத்துவமசிக்கருத்தமதை, அங்கையினெல்லி யெனவிளக்குவதாயமலையேயுனக்கிதயமதாம், துங்கநன்னெறி யொன்றுளத்தினும் விளக்கித்தொண்டனேன் வாக்கினுமுரைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெச்சமயங்களுமுரைத்திடுதற் கொருவிரோதங்களுமின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாகி யிலங்கிடுமுபநிடநெறியை, அலகிலெம்மண்ணலருளிய வகையுன்னகத்திலும்விளக்கிவாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பே மென்றனள் விருத்தக்குன்றில்வாழ் பெரியநாயகியே. (௫)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிங்குப் பிராரத்தமும்மொழிந்தோர்க்குத், திரிவதாமயாவடிவதுகளைந்துதிருவருளேவடிவாக, அரியவாஞ்சாமத்தசியுரைப்படியே யமைத்திந்தச்சுத்தசாதகத்தைத், தெரிவிலவெளியேன்வாக்கினினின்றுதிருவுளம்பற்றியதிதுவே. (௬)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

ஈசனதுரையுங்கிரியையதென்று மியற்றிடுமுபாசனையென்றும்
பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும் பகர்ந்திடுமூன்றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதிக நிகழ்ந்திடுமுபாசனைசுத்தம்
ஆசில்சிவாத்துவிதமிவைமூன்றுமடங்கிடுந்தத்துவமசியே. ()

கிரியையினெறியையிலங்கிடவியம்புங் கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும், அரியநல்லுபாசனாநெறியதனையறைந்திடுமறையொருநான்கும், உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்குமுபநிடச்சுருதியெண்ணான்கும், கிரியைதொம்பதந்தற் பதமுபாசனையக்கேடில்சுத்தம்மசிபதமே. (௨)

இருக்குமுன்னான்கின் முடிவிலெண்ணான்காயிலகிடுமுபநிடமவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமென்றும் வயங்கிடுமுத்தரமென்றும், சுருக்கமதின்றியத்தியான்மீசஞ் சொற்றிடும்பூருவபாகந், திருக்குகளின்றியங்கலிங்கயிச்சஞ் செப்பிடுமுத்தரபாகம். (௩)

முத்தியாமிடத்துமும்முதலென்றே மொழியுமாசமுமங்கொன்றும், அத்தியான்மீகமறையுபநிடமுமவனியில்வழக்கமேயன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிச்சம்பகர்ந்திடுமுபநிடமொன்றும், அத்தினாலிவையிலடக்கமதென்பரதைவிளக்கிடுந்தொந்தத்தசியே. (௪)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினின்றுதிக்கும், துய்யவைதிகமும்மறையவையுஞ்சுவாசமற்றதனினின்றுதிக்கும், உய்யுமச்சிவாத்துவிதநெறியதுவுமுபநிடமும்முளத்துதிக்கும், ஐயமுந்திரிவுமறவிவைக்கருத்தமறைந்திடுந்தத்துவமசியே. (௫)

ஆகமமிருபத் தெட்டினின்முடிவா மாகமம் வாதுளமதனில், ஏகமென்றியம்புமறையனுசரித்தேயியம்பிடுநான்மறையவையில், பாகமதுறஞ்சாமத்தின்முன்னெறியும்பகர்சிவாத்துவிதவந்நெறியும், யூகமதிலங்கவியம்பிடுமதனாலுண்மைசாமத்தினின்முடிவே. (௬)

பந்தமதகன்றுசுத்தமாயிருத்தல் பரமாமுத்தியதென்றும், அந்தநல்லதிட்டானம்மதுதானேயாகுதன்முத்தியதென்றும், நந்தலில்சிவத்துக்கங்கமாயிருத்தனன்குறுமுத்தியதெ

ன்றும், தந்திரமறையுபநிடதமிம்மூன்றுஞ்சாற்றுந்தாற்பரிய
நீகேட்பாய்.
(எ)

பந்தமதுறுமான்மாவையேநோக்கிப் பந்தநீங்குதன்முத்
தியென்றும், அந்தநற்சுத்தான்மாவையேநோக்கியவ்வதிட்
டானநீயென்றும், நந்தலில்பரமானவனையேநோக்கிநற்சிவத்
தங்கநீயென்றும், தந்திரமாதிமூன்றுகாண்டமதுஞ்சாற்றிடு
மிவைதொந்தத்தசியே.
(அ)

முன்பதசிருட்டிபதிபசு பாசமூன்றையு மனுதியாய்நிறு
வும், பின்பதசிருட்டிச்சகமித்தையந்தப்பிரமமேயுளதெனநிறு
வும், சின்பதமானவசிபதசிருட்டிச்சிவசத்திலீலையாய்நிறுவும்,
மன்பதமூன்றும்பின்னையபின்னையு மாசறுசிவமுமென்றுணர்
வாய்.
(கூ)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவே மூடிருணீங்கிச்சுத்தம
தாய்ப், பின்பதமானதற்பதவருளிற் பிறங்குந்தாதான்மியம
டைந்தே, சின்பதமானவசிபதசிவத்தைச்சேர்ந்ததற்கங்கமா
ய்நின்றால், மன்பரமுத்திமுடிந்ததுவாகுமற்றவைதனினிற்கி
ற்குறையே.
(க0)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்றுகைவிட்டத
துவிட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந்தமும்மொருவனுமற்றிடை
விடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனும்மிவனுமற்றிடை
விட்டிடைவிடாதிருத்தலுங்கூடும், துங்கவவ்வசிக்குப்போங்
திடுமெருத்தந்தோன்றிடுமறைநெறியோர்க்கே.
(கக)

சிவனதுபாதியீசனதுபாதிதீர்ந்து சித்திரண்டதுமொன்
றே, ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடுவுபாதி
யோ ரிரண்டும், மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம்விளங்குஞ்

சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதுலக்கணையாகுமவை
க்குமேலிலக்கணையின்றாம்.
(கஉ)

விட்டலக்கணையும்விடாதலக்கணையும்விட்டுவிடாதலக்க
ணையும், திட்டமதறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந்தீர்ந்திடல்விட்டல
க்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானுயிருத்தலேவி
டாதலக்கணையாம். மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல்விட்
டுவிடாதலக்கணையே.
(கங)

தத்துவமசியென் றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநா
ன்கதாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற் பதமவைதன்னி லொன்
றொன்று மசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்றுசுத்தமாயி
ருத்தலன்றெல்லதிட்டானந்தானுதல், ஒத்துறுமவையிலொன்
றொன்றேமசியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே.
(கச)

சுத்தமாய்நின்றாலிச்சைசுத்தியாந்தொல்லதிட்டானமா
ய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ்சுத்தியதாகுஞ்சிவத்தினுக்கங்க
மாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியைசுத்தியதாகும்வகுத்தவிம்மூ
ன்றுமற்றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சுத்தியிலாவிடின் வீட்டுந்
தேகமொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய்.
(கரு)

தொம்பதம்விளங்கின் மேல்வினைமறைத்ததொல்விருள
கன்றுபோயொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதம்விளங்கிற்*சஞ்
சிதமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி ல
ரும்பிராரத்தம்போயொளிக்கும், செம்பரவருளேவடிவதாயா
ன்மா சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும்.
(கசு)

அடுத்தமற்றிரண்டு சனனத்தில் வீட்டை யடைந்திடுந்
தொம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற் சனனத்தில்வீட்
டையடைந்திடுந் தற்பத நெறியோர், அடுத்தவிச் சனனந்த

* சஞ்சி - பை.

னிலடைந்திடும்வீடசிபதநெறியுளோரிவரும், அடுத்தவிவ்வுடலோடடைந்திடாவிடின்மேலாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (௧௭)

ஒடுங்கிடுங்காலந் தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்றுரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ் * சத்தியவாதிக் கொடுக்குமிவ்வுடறன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால () மசத்தியவாதிக் கொடுங்குமிவ்வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்கால முடலிங்கேவிழ்ந்தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (௧௮)

மேலொருவடிவை யெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழும், மேலொருவடிவை யெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச் சிவன்சென்றடையுமேவுமிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின் வடிவதாமருளாய் வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (௧௯)

சூக்குமமதனி னின்றுமுன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதாகும், சூக்குமந்தனது காரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடையும், சூக்குமந்தனது காரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதேயென்றால், சூக்குமந்தனது காரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெடுத்ததென்றுணர்வாய். (௨௦)

தூலவிவ்வுடலைவிடுத்துநில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம்விடுத்துத், தூலநில்லாதீதிரண்டையும்விடுத்துத் தொல்லுயிர்நிலாவுயிர்விடுத்துத், தூலசூக்குமங்கணின்றிடாதுயிருஞ் சூக்குமமும்முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிந்தத்தொல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (௨௧)

---

* சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை

() அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை.

வினையினிலெடுத்த விவ்வுடன்மேலும் வினையுளதெனிலிங்கேயகலும், வினையிலதெனிலிங் கிவ்வுடலானே வினையறுமோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற் றோற்றன்மாத்திரமாய் விளங்கியேவெந்துறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரம முத்தியில் வெளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (௨௨)

சிவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள்வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடியாகுந் தக்கசீவன்முத்தவறிவும், மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவ்வடிவும், ஓவலிலந்தவருள்வடிவாகு மொழுங்கிதேயென்றுணர்ந்திடுவாய். (௨௩)

பிராரத்தமுடன்பா டென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியதற்குப், பிராரத்தமுடையோ ரருகரேயன்றும் பிராரத்தம்புசித்திடுவோர்கட், கராதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனினாற்சிவத்துவமதனை, உராதுமற்றவரைச்சீவன்முத்தர்களென்றுரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (௨௪)

அன்னைதன்முலைப்பா லருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பா லருந்தவேண்டிடினுமம்முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம் புசித்திடும்பருவம் பெயர்ந்தப்பாற் பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம்புசிக்கவேண்டிடினும்பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால்.

இந்நல்லொழுங்கின் முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபதத் தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும்பகுத்தவையொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்ததந்தருக்கி யசிபதத்தருத்தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்கு மற்றொருக்காலுமசிபதமுத்தியேகிடையா. (௨௫)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்

றவனின்றும், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்றவையுண்டா மதனுன், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக மொழியுந்தாதான்மியங்குறையே. (உஎ)

சச்சிதாநந்ததற்பரசிவமேதனது தன்னிலையிலேநிற்க
அச்சிதானந்தலீலையினுலேயனேகமாய்ச்சராசரமாகிச்
சச்சிதானந்தமேயுடல்பொறிசடகுகரணங்களாய்க்கொண்டே
அச்சிதானந்தலீலையினடித்துமடைந்திடும்பண்டையப்படியே

ஏகமாயசையாத்தற்பரலிங்கமிலீலைபிற்சரமனேகமதாய், மோகமாமிருளா யவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிருந்துஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றுவக்குண்டுசிறிதுநாணடித்தும்,பாகமாமோவாயதிற்சின்னுணடித்தும்பண்டுபோனின்றிடுமன்றே. (உகூ)

சலமதுதானேதிரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்துட்புகவந்தச்சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதினைப்போலநியலமாமருவருடானே, குலவுலீலையினுற்றிரண்டுருவாகிக்கூறின்றிக்கூறதாய்நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்துமுன்போலுமிருந்திடும்பண்டையப்படியே. (ந0)

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலைத் தனுமுதனன்குமவ்விருளாம், சரமந்தமருளினடித்திடுங்காலைத்தனுமுதனன்குமம்மருளாம், சரமந்தவோவினடித்திடுங்காலைத் தனுமுதனன்குமவ்வோவாம், சரமந்ததருளினின்றிடுங்காலைத்தனுமுதனன்குமவ்வருளாம். (நக)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின் மறைந்திடுமந்தவருள்வடிவதுவுமச்சிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய் முன்போற்றிகழுமென்றசியுரைத்திடுமே. (நஉ)

அருளுருவடிவேமுன்னியல்பான்மாவாணவவிருளுருமன்றே, இருளுருசுழுத்திவிழுங்கிடுமதனுக்கிந்தமாயையின்சிருட்டியதாம், மருவுறுகனவுவிழுங்கிடுமதற்குவந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளுருமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத்திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே. (நந)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றிமற்றுமொன்றறிவிலாக்குழந்தை, வெருவருங்குமாரந்தருணமூப்பென்றேவிளங்குதல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றியாணவமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலந்தந்தவடியாய்ப்பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (நச)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமாமிம்மருளுதயமதாகின்
உருவதாம்பஞ்சபூதமேமயமாமோவெளியுதயமதாகின்
உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமாமோங்கருளுதயமதாகின்
அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமாமாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய்.

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலைமன்னுயிர்சிவனாய்நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலைமன்னுயிர்சிவன்முத்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம். (நரு)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலை யிருளதுவாகியேநிகழும், மருளுறு சிவனாய் நிற்குங்காலை மருளதுவாகியே நிகழும், தெருளுறுமோவின்முத்தனுங்காலைத் தெருள்பிரணவமதாய்நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனுங்காலை யருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. (நஎ)

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலையிரும்பதியேநிகழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலைமகபரமாகியேநிகழும், தெருள்பிர

ணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலேச்சிவலிங்கமாகியேநிகழும், அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலையச்சிவமாகுமச்சிவமே. (ஙஅ)

அரியவவ்வருளே மூன்றியல்பதவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும், இரியுதலில்லாச் சத்தையாச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குத வியல்பாம், கிரியையுஞானமு மிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும் பரையதுவும், உரிய துகுறியாம் விரியிலேயைந்தாயொடுங்கிடி லொன்றதாய்நிற்கும். (ஙகூ)

பிரணவமதவுமூன்றியல்பதவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும், திறமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வ தமாய்த் திருந்தவேநிற்குகவியல்பாம், உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்பு மோங்கியவவ்வும்யவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம் விரியிலேயைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (ச0)

மருளுறுமாயை யதவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமையுங்குறியுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசு ரசசுசத்துவமா யொன்றியேநிற்குத வியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனலதவும் பெருகியவாயுவும்வானும், வருகுறியாகும்விரியிலேயைந்தாய் வந்தொடுங்கிடிலொன்றாய்நிற்கும். (சக)

ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதவு மாகியவருளதேயநுவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதவு மாகியவோவருவுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதவு மாகியமாயையேயுருவாம்
ஐந்துநற்குறியுமூன்றியல்பதவு மாகியவினைவயிலூனுளவாம்.

உருவமாமுணவே யெதிரதாமுபய முளத்தினி லுருசிமாத்திரமாம், அருவமாமுணவே திருத்திமாத்திரமா யறிவினில்விளங்கிடுமந்த, உருவமாமுணவே சிவருக்குரித்தாமுபயமிம்முத்தருக்குரித்தாம், அருவமா முணவே யம்முத்தருக்குரித்தா மெனவறைந்திடுமெசியே. (சங)

உருவமாமுணவாலுருவமாமுபய வுணவினலுபயமேமயமாம், அருவமாமுணவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதுவே, உருவமாமுணவாற்சிவனுமுபய வுணவினற் சிவன்முத்தனுமாம், அருவமாமுணவாற்பரமமுத்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிரதுவே. (சச)

அன்னியதசையை யருந்துகன்மனிதர்க் கடாது மற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமிருகாதிகளென வறைய லாகுமற்றதிற்சிவாங்கிசநும், அன்னியமாயா வுணவருந்திடுதலடாதுமற்றதையருந்திடுவோர், அன்னியமாயா சகிதசிவர்களென்றறைந்திடலாகுமென்றுணர்வாய். (சரு)

அசுத்தவிவ்வுணவே புசித்திடுமளவு மசுத்தவாதனையதுநீங்கி, அசுத்தவத்தையினே விழுங்கிடுஞ்சுத்த வவத்தைவந்தடைதலேயிலேயாம், அசுத்தவிவ்வுணவைச் சுத்தமதாக வகத்தினிர்ப்பாவனே செய்தால், அசுத்தவிந்நினைவை நீங்கியந்நினைவை யகத்தினிற்பொருந்தியேநிற்கும். (சசு)

திரிவிதகுணத்திற் றமதமோகந் திகழுமிராசதமிராகம், உரியசத்துவமே ஞானமதாகு முலகிலிம்முக்குண வுணவே, விரியுமற்றவையி லெவைபுசித்ததுவோ விளங்கிடுமக்குணமல்லால், அரியசுத்தவத்தை யடைவதேயிலேயவ் வவத்தைவந்துறும்வகைகேட்பாய். (சஎ)

அன்னைதன்வயிற்றிற் புசித்தவக்குணமா யாக்கையும்பொறியுமம்மனமும், மன்னியும்பினுமப் புசிப்புமேன்மிகவும் வாஞ்சையுற்றருந்தியேயுழலும், உன்னலும்பொறியு முடலுமிம்மூன்று மொத்திடுமெனத்தெளிந்துணர்ந்து, தன்னதுள்ளவையி லுருசிதிருத்திதனில்வயிராக்மேயாகும். (சஅ)

உலகினில்விடய விச்சையையுடையோ னுணவதற்கேற்கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான்முயற்சிமேன்மேலு மேறி

யேவளர்ந்திடுமதுபோல், குலவிடும்வீட்டி லிச்சையேயுடையோன்கொண்டதற்கேற்கவே யுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமேன்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமன்றே. (௪௯)

தமகுணப்புசிப்பேமயக்கத்தையளிக்குந் தருமிராசதகுணப்புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பேமயக்கமுமமதையுமகற்றி, அமலநல்லுணர்வே யளித்திடுமதனா லவையிரண்டினுநசையகற்றி, நிமலசத்துவமே * வருத்தனையாகநின்றுசத்துவப்புசிப்பருந்தும். (௫௦)

அடிசின்முன்னுரைக்கு மறுசுவையவையையருந்திடுகாலையினோக்கிக், கடினமுமுறைப்புமிராசதமவையிற் கழிந்திடும்புராதனமூசன், மடிவுறுதமசென் றிருமையுமகற்றிமாலைகாலைப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புசிப்பேகைக்கொண்டுதினமருந்திடுமால். (௫௧)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க்கித்தகையுணவுறுமந்த, இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமகன்றோர்க்கித்தகையுணவுறாததனால், திடம்பெறவூரினுச்சியிலேகித் திருவருள்புசிப்பித்ததென்றே, விடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருந்தில்விமலமாய்நின்றிடுஞ்சித்தம். (௫௨)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும்பின் மறைசொல், அந்தநல்லுபாசனாநெறியதனிலனைத்துநாமெனக் கண்டுபுசிக்கும், இந்தவவ்வுணவின் மாறுபாடின்றி யிருமையுமுடிந்ததேயாகின், தொந்தமில்சிவமேசடுமுகமாகித்தொக்கிருந்தருந்தன்மேனினைவாம். (௫௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிது வன்றிமாயை, ஒருமுதலென்றுமித்தையதென்று முரைத்தி

* வருத்தனை எ - து பெருகுதல்.

டுநிட்டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகசநிட்டையெக்காலையுமின்றென், றொருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டையனை யுலகெங்குந்தேடியேயிடுமால். (௫௪)

முன்புறுநிட்டைசவிகற்பமாகிமுத்தியின்மூன் றுநின்றிலகும், பின்புறுநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப்பிரமமற்றென்று நின்றிலகும், வன்புறநிட்டையிருமையுமுறினும்வரவுபோக்குடையதாய்நிகழும், இன்புரிந்நிட்டைசகசமதாகியிலங்கிநின்றிடிநின்றபடியே. (௫௫)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதுஞ் சத்துவகுணத்தில்வந்ததுவாம், இவிகற்ப நீங்கிவருடமாயிரமங்கிருந்திடினும்பினும்விழிக்கும், செவிதினிலடையுஞ்சகசநிட்டையதேதிருவருடன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குத்தங்கிநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௬)

சகசநன்னிட்டையியல்புதம்முயற்சிசற்றொன்றுமின்றியேயருளால், சகமதும்போகமதுவுந்தம்முடலுந்தகுகரணமுமவையெவையாய், அகமதிலுதித்ததுமறையாமலகன்றதுபின்னுதியாமல், அகமுரைகாயவருத்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகுமண்டமுந்தோற்றன் மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோலாகியே நின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிராயருளிற்றாதான்மியமடையும், அருளந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௮)

இருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற்பினியற்றிடுமுயற்சியொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகிவயங்கிடுஞ்சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தும் பருவம்வந்ததற்பின் வரு

ந்திடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்திங்கருள்வடிவாகியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்குமஃதைநானென்றேமன்னுஞ்சீவனுக்குமாதரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்றதையொருவி, அருள்வடிவமுதமூறிடவருந்தியஃதுமிச்சீவனுங்கரைந்தே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்மாயமர்த்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௦)

சாக்கிரமதனினிற்குந்தத்துவத்திற் சாற்றுங்கேவலத்தினிற்சிறிது, நீக்கிமற்றதற்கு நிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல்போலநின்மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித்தத்துவமதனைத்துஞ்சுக்தத்தில், ஆக்கியேநிறுத்துந்திருவருளதனைலடைந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௧)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமுமருளதாய்ப்புசிப்பதுமருளாய், அருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவுமன்றியேநின்றட்பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந்துநிற்குமென்பதுவுமாற்றிநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௨)

சகசநிட்டையபதலபித்திடுங்காலைதம்முயற்றியமொன்றுமின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுளமதனிற்றுனின்றிங்கிடைவிடாதூறும், சுகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொள்வடிவதுமெள்ளக்கரைந்து, சுகவருள்வடிவாய்ச் சுட்டெலாமருளாய்த்தோன்றிநின்றிடுநின்றபடியே. (௬௩)

அருளொளியிச்சை யதுதனிலுதிக்கி லசைவறநின்றிடுஞ்சித்தம், அருளொளிஞானமதுதனிலுதிக்கி லகிலமவ்வருளதாய்த்தோன்றும், அருளொளிகிரியையதுதனிலுதிக்கி லகத்

தினின்றருளமுதூறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவாயமர்ந்துநின்றிடு நின்றபடியே. (௬௪)

இருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமிருளா யிருந்துபின் விழித்திடல்போலும், அருளுறுமவத்தை யடைந்தெங்குமருளாயமர்ந்துபின் விழித்திடுமென்னில், இருளுறுமவத்தைதமசினலடைந்தே யிராசதத்தாற்பினும்விழிக்கும், அருளுறுமவத்தை சத்துவத்தடைந்தே யந்தாசதத்திற் பின்விழிக்கும். (௬௫)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளவத்தை வந்தடையாதுபின்பண்டதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய் நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளை யடைந்தபின் மாயையடைவதேயிலேபினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளை யடைந்ததேயின்றுமடைந்ததுமாயையசத்துவத்தால். (௬௬)

இருளினிலடைந்து தானுமவ்விருளா யிருந்தங்குநின்றதாயிடினும், அருளினிலடைந்து தானுமவ்வருளா யமர்ந்தங்குநின்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவநில்லாதுவடிவமிங்கிருத்தலேதென்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணபோதமிலங்கியங்கிருத்தலினன்றே. (௬௭)

சத்துவகுணமெவருத்தனையாகித்தங்கியேயுளத்தினுணின்றால், ஒத்துறுநிட்டைகூடிடுமிலதேலொருவியிச்சகலகேவலத்தைத்: தொத்துறுமன்றிக்குணமுமாயையினிற்றோன்றினதாதலாலிந்த, ஒத்துறுநிட்டையுண்மையேயன்றுமுபாசகநிட்டையென்றுணர்வாய். (௬௮)

ஆதலிற்சகலகேவலசுத்தமடைந்திடலிங்குமாயையதாம், வாதனையொழிந்துங்குணமிருத்தலினிவ்வடிவகன்றிடிற்பினுஞ்சுத்த, சாதமுற்றிடுதலன்றியேவிட்டடைத்தானடைந்திடுத

லேயின்றாம், ஏதமிலநுளிலுண்மைநிட்டையினையெய்தினோர் சிவன்முத்தர்களே. (௬௯)

சிவனிம்மாயையுளின்முத்தனருளிற் சீவன்முத்தன்ன டுவேரவின், மேவலிற்சிவன்றனக்கந்தவருளுமெய்ம்முத்தன் றனக்குமாலயயுமில், சீவன்முத்தனுக்கேரியின்கனாமீதிற்றி கழ்ந்திடுவோனைப்போற்றேன்றும், ஆவதுநாகங்கண்கரிதுதி க்கையுறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (௭௦)

அந்தரவடிவசிவன்முத்தர்களிவ் வடிசிலைப்புசித்ததேயின் றாம், இத்தவிவ்வுலகிலிதுபுசித்திடுகென்றிந்நெறியோர்களி ன்றிறைஞ்சித், தந்திடினுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்த துமலமதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்டமகிமையி லென்றுணர்ந்திடுவாய். (௭௧)

எங்கெங்குநோக்கின்மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமாந் திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித்தயக்கியேநின்ற துகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகியிருந்திடுமுத் திபாந்திசையில், தங்குர்தன்வடிவமருண்மயமாகித்தயங்கியே நிற்குகல்குறியே. (௭௨)

அருள்வடிவதுவே பார்வையிற்றெரிக்கி லகப்படாதென் றுநின்றிலகும், மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெரிக்கில்வந்த கப்பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருநவோமோவடிவதுவேயகப் படும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகுமோவடிவோர் க்குவாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (௭௩)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில் கட்டையினின்றும்பாம்பும்வெள் ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு * மாரோபிதமதிட்டானமி

* ஆரோபிதம்—ஒன்றின்செய்கையை மற்றொன்றிலறி தல். (உ - ம்.)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி.

லங்கிடிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்தவச்சி வன் முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், ○ கழுதிரம்போற்காட்சி மாத்திரமாய்க்கவும்விவகாரமேயின்றாம். (௭௪)

கனவதுபோல் விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கி யேவிழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவு வந்துதவுதலுண்டோ. கனவுமுன்கண்ட நினைவுமாத்திரமாய்க் காணுறுமகற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன்முத்தரு க்குக் காணன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (௭௫)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர்சொற்பனசாக் கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரண வவடிவம், சிற்பரசிவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச்செகமிதுஞ்சிவ மதுந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போனிலத்த டியின்றியேநிகழும். (௭௬)

வெந்துறுபடமும்வறுத்திடும்வித்தும் விளங்கிடுங்கான விற்சலமும், இந்திரதனுவுங்கனவிருந்தகன்றவிடமதுமிங்கு முன்னிருந்த, முந்துறுகடமுங் கடமதையெடுத்து முடிந்த பின்றிகிரியிற்சுற்றும், கந்துருநகரும்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்திரமதாய்நிகழும். (௭௭)

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினைக்க வருங்கனலிற்கூ டவெளியாம், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவேநணுகி டாதென்றுநின்றிலகும், புண்ணியசிவன் முத்தர்தம்வடிவம் பொற்புறவவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற்பாதல த்தினினுள்ளோர்வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (௭௮)

மூன்றுநற்சுடரினினையொப்பவராய்மூன்றுகாலமுமு ணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய்மூன்றுல

○ கழுதிரதம் எ - து காணற்சலம்.

கும்மறிந்தவராய், மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய்மூன்
றுசிற்பதமுமுற்றவராய், மூன்றுமுன்மலமும்மொருங்கறுப்ப
வராய்மூன்றுதாபமுமகன்றவராய். (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருமமிம்மூன்றுமகற்றியேசுத்தங்கமா
க்கித், தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிக
ழும், சுகசிவவுதயமாக்குதறீயாஞ்சொற்றிடுதீக்கையினருத்த
ம், ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்துசெய்தங்குநிறுத்தவல்
லவராய். (அ௦)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுதினமும் பிரணவமயமதேயா
கி, மரணமதுறுமிம்மனிதனைப்போலவடிவமாத்திரமதேதோ
ன்றிப், புரணவநல்லொளிக்குமாயைக்குநடுவேபுகுந்திருந்தி
லங்குநற்குருவைச், சரணெனவடைந்திங்கவனருளாலே தரி
க்கப்பெற்றங்கத்திலிங்கம். (அக)

தேகமும்பொறியுங்கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின்
மயத்தை, ஏகநின்றகற்றித்தீக்கையிலாசா னிவைக்கதிட்டா
ணமந்திரமே, ஆகநின்றமைத்தவகைகுருவருளாலறிந்ததிற்
பாவனைதிடமாய், ஊகமதுடனேமுன்னினைவகற்றியுளத்தி
னிற்சகசமேபிறந்து. (அஉ)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங்கியம்புதலிலையதனுலே
இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மெய்துதனியாயமதாகும்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்துமிலங்கிடுஞ்ஞானமுண்டதனுல்
இக்குவலயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிடலாகா. ()

அன்னியசத்தங்கவருதலகற்றி யன்னியரசனையுமகற்றி
அன்னியரூபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி
அன்னியசத்தங்கேட்குதலகற்றி யன்னியநினைவதுமகற்றி
அன்னியருடனேயிணங்குதலகற்றியன்னியருறைவிடமகற்றி

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றியன்னியர்க்கிகுதலகற்றி
அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றியன்னியகிரியையுமகற்றி
அன்னியநூலையோதுதலகற்றியன்னியகேள்வியுமகற்றி
அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. ()

சமயநற்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கந்தப்பிரண
வவமுதம், அமையநின்றாறியதனையேயருந்தியவ்வடிவாயிடு
மளவும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரநிவேத்தியம்
புரியும், அமைதியைவிட்டன்மேற்கோளாதென்பதறிந்ததை
நியமமாய்க்கொள்ளும். (அசு)

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும்பொருந்தியபொ
ருளதேவேண்டும், திரிவின்றியொன்றுய்ப்பாவித்துக்கொளி
னுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்
தைவேண்டிடிற்பொருளுமறமதாயீட்டவேண்டிடும்போல்,
உரியதற்சமயத்தொழிங்கினிற்புசித்தா லுளத்தழுக்கின்றியே
வதியும். (அஎ)

ஞானசங்கமத்துக்கிந்நெறியதனினவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ்ச
சமயத், தீனமிலாசாரமும்விசாரித்தலியற்கையேயன்றெவ
ரேனும்,ஊனமிலங்கந்தனிலிங்கமொன்றேயுளபிரமாணமாய்க்
கொண்டங், கானநற் [1] பயிக்கமவர்மனைதோறுமங்கையேற்ற
ருந்திடலாமல். (அஅ)

சடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்
தியபின், கொடுத்தவன்றானுங்கொடுத்திடுபொருளுங் கொ
ள்ளுவோன்றானுமொன்றாக, அடுத்தவிம்மாயாவடிவதைநோ
க்கி யகற்றியவ்வோமயமாக, விடுத்தனுதினமும்புசித்திடில
னைத்தும் [2] விமல [3] வோமயமதாய்விடுமே. (அகூ)

[1] பயிக்கம் எ-து பிச்சை. [2] விமலம் எ-து மலநீக்கம்.
[3] ஓம்—பிரணவம்.

இன்னதன்மைய வாஞ்சுத்தபாவனையிலிரும்பிராரத்தம் போயொளித்துத், தன்னதுணின்றிங்கிடைவிடாதூறுந்தக்க தோர்பிரணவவமுதம், அன்னதையருந்தி முன்வடிவ துவும ங்ஙனமோமயமாகி, இந்நிலமதனிற் * றோற்றன்மாத்திரமா யியங்குதல்சீவன்முத்தியதே. (௯௦)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின் மூலைப்பா லருந்திடுங் குமாரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மனதிசைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சீவத்துவப்பருவத்தி னருந்திடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சீவருந்துதல்கண் டுமெதினசைசகசமாயின்றும். (௯௧)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந் தேனும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியினிதயநின்றி டைவிடாதூறும், கனபிரணவவமுதத்தையேயருந்திக்களிப் பவர்மீட்டுமிச்சகத்தின், பினமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடு மோபிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே. (௯௨)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமுமுபயமேவடிவதுவாகி, அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை நோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தியுபநிடச்சு ருதிநின்றுரைக்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே ய னுக்கிரகம்புரிந்திடுமால். (௯௩)

இந்நிலைசின்னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரி ந்தும், தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மய

---

* தோற்றன்மாத்திரம் எ-து சட்சுநீங்கலாக மற்றையஸ் பரியம் முதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அனுபவிக்கப் படாராம்.

மாகி, அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமென் போலென், றந்நிலைசாமத்தசிபதமுரைக்குமிதுசிவாத்துவித மென்றுணர்வாய். (௯௪)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையேயிதயத்தும்விள க்கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருத்த நின க்கும்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுங்கரண முஞ்செகமுஞ்சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண் டேனிதற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (௯௫)

சுத்தசாதகம் - முற்றிற்று.

௬ பாயிரம் உட்பட - ௧௦௧.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

விஞ்ஞானசாரம்.

காப்பு.

பாயிரம்.

[விநாயகர் துதி.]

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்றுமில்.

வேறு.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்துமதற்காதாரமாகினாளை, விமலருளத்தகலாளை யெனையொர்பொருளாயாண்ட விஞ்சை யாளை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொருநிமலைதன் னை, முமலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப்பணிந்திடுவா மூன்றுபோதும். (க)

மேறு.

[இதுவுமது.]

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்குயிரே
தானாய்நிகருஞ்சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே

ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி
நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுறைசெய்வாய்.(உ)

அருளுமுமையினடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று
மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசம்விளங்கச்
சுருதிநெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ்
வொருவிஞ்ஞானசாரமதையுரைத்தேன்பரையினருளாலே.()

பாயிரம் - முற்றும்.

நூல்.

முன்னாட்புரிந்ததவப்பயனான்முதல்வனொருவனுளனென்றே
அன்னான்பணியேமுத்திபதமடையக்கூட்டுமெனவெண்ணிப்
பின்னாசான்முன்னுருமூன்றும்பேணியொழுங்கிற்சாதனங்கள்
மன்னான்கினையுமுடையோனேவகுத்தவிந்நூற்குரியவனாய்.()

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன்
மித்தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக்
கொத்தானவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல்
அத்யான்மீகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம்.(உ)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிற் சேருநான்குசாதனமும்
சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தந்தனிலே
ஒத்துவினைகடள்ளுபடி னுண்டாஞ்சத்திநிபாதமதும்
பத்திபுரியின்மூவடிவிற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (௩)

விடயமதின்மோகியைப்போல விமலந்தானேமூவுருவாய்
அடையுமெனவேகண்டவுட னடிகள்பரவியன்பாகத்
தடைகளிலதுகாயமனந் தனமீந்திடிற்சார்ந்திடுகன்மம்
உடையுமலதுமற்றொன்று வுடையாதிதுவேயொழுங்காமால்.

தந்தைதன துசுதர்கையின்முன் றந்தபொருளைத்தானேபின்
சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிறக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய்
வந்துசிவமேயிரப்பாகவாங்குந்தனதுமாயையினை
இந்தவகையையுணர்ந்தியி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (ரு)

மூன்றுவடிவாய்மும்மலத்தைமூன்றுபங்காய்த்தான்கொண்டு
மூன்றுங்கெடுத்துநமதுடைய மூன்றுபொருளும்பங்காக்கி
மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தே
மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீந்தேபணிபுரிக.

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைக ளியற்றிவினைகள்சமமாகில்
அந்தத்தடங்களொத்துநிற்கு மந்தத்தராசினுவேபோல்
புந்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும்
சந்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறந்து சாற்றுமந்தக்கரணங்கள்
சுத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும்
எத்திற்றானும்வேறொன்றா லெய்தாதெய்திற்றாயினும்பின்
சூத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோரீதன்றி. (அ)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிறித்துத்தானறியில்
கொத்தாய்மற்றைமும்மூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவனையுறும்
அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மமலவாக்கியப்படியே
ஒத்தாற்பிரமந்தானாயே யுணருங்குருவினருளாலே. (கூ)

இந்நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும்
அந்தஞானம்வெளியாகா தங்கிநயனத்தொடுதோன்றிப்
பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும்
மூந்நான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். ()

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற் கொழுப்பி
ணிக்கின், மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்

க்கறிவருளின், மிண்டிப்பயமுமறமும்விட்டு வேண்டும்படியே
சரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசங் கழலாஞான
சற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்களிவைநான்கினும்வந்தெய்தி
யதேல், தன்னேர்சூரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சிடாசார
முறை, அந்நேர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிற்சுரப்பளவும்,
பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப் பெறவேவேண்டும் விஞ்ஞா
னம். (கஉ)

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகையென்
றானவவையில்விகங்கவே யமலவேதமுடிவதனில்
ஞானமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின்ஞானமாம்
ஆனவிகங்கத்துணராமற் றதனின்வழியேவுணர்ந்திடுவாய் ()

ஆசான்மாணுக்கன்னுடைய வதிகாரங்களவைபார்த்தே
பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய்
மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன்றனனுபவலத்தில்
தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்துதிடமாக (கச)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலைவிடயங்கள்
தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்பூதம்
தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள்
தோன்றும்புருடன்காலபரந்தோன்றும *வியோமம்பரந்தோன்றும்.

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில்
இகலவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில்
திலகவறிவுதனிலென்றே சேரவனைத்துமறிவாலே
கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறியாயேகளையும். ()

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம்.

உலகமிலங்கும்வலைகயுண்டா யுதித்தின்பமதாயுருநாமத்
திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும்
குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும்
கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (கஎ)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டான மொழியும்பினிரண்டங்கிசமும்
ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனாற்சொரூபக் * காரணமாய்த்
தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும
ஊன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. ()

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம்
நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடிற்சிவனவனேயாம்
நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (ககூ)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவில்
கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி
நாடிவேறுபோற்பாய்த னேகமதத்தாற்றன்னிழலை
ஓடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ0)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே
ஒருவிகற்பநினைவாலே யுலகுசீவபரமாகும்
ஒருவினினைவைமுப்பொருளுமொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம்
ஒருவிகற்பநினைவதனுக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உக)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும்
தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும்
தனதுசத்தியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானுந்தனையன்றி
தனதுசத்திவேறாகா ததனாற்றானேதானிகழும். (உஉ)

* காரணம் எ-து முதற்காரணம்.

என்றுநிலையிலொருபடியா யிருந்துதனையேகண்டிருக்கச்
சென்றுநினைவிற்பரசிவ செகமாய்விரியுமுன்னிலையில் [கு
நின்றுநினைவைத்தானொடுக்கி னேரேமுன்றுஞ்சென்றொடுங்
மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றோ.

அடியுமுடியுநடுவுமிலாவகண்ட வொளியாமொருதனையே
கடியநினைவாமாயையினாற் கலங்கிவேறாயனேகமாய்ப்
படிகமலையிற்சுணங்கனைப்போற் பார்த்தலெனவேயதிட்டான
முடிவிறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர்.

இந்தநெறியிலுணராதார்க் கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும் வாதமின்றியொழுங்காகப்
பந்தமவைவலையநியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றாயகற்றி
எந்தப்பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடமாய்நிகழும்
இந்தவான்மாமற்றவையி லேகதேசவிடயமாய்
வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில் வயங்கும்பிரமமேயென்றும். ()

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம்பினைதோன்றும்
அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பாதத்துவமதனில்
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே ன்.
தொந்தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மா

மதியினகங்காரந்தோன்றி வகுத்தமூன்றுகுணமாகும்
அதிகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்
விதியாயிராசதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம்
ஓதியதமசுகுணத்தினா லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். ()

அவையைப்பஞ்சிகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம்
இவைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயைபின்னையுமே

கவைசெய்முப்பதாகுமிவை கண்டப்படியேதானெழுங்கில்
சிவையினருளானியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானுக. (௨௯)

முப்பதினையிநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபத்தாகச்
செப்புநனவுகனவினுடன் சிவசுழுத்திபரநனவு
வெப்பமகன்றபரகனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு
ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா மூண்மையானகுருவொன்றே. (௩௦)

வேறு.

நனவதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனுகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்புவெரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (௩௧)

நனவதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்தியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவதனின்மனமதி மற்றங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினின்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரன்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. (௩௨)

வேறு.

பிண்டந்தானுய்நின்றறிவைப் பிறிக்கியிந்தவனுபவத்தி
ல், அண்டந்தானுய்நின்றிமேற்றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில்,
கண்டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க்கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை,

உண்டபொழுதேபோனிற்பணிகளொன்றும்போற்சித்தொன்
றேயாம். (௩௩)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம்
ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில்
போதந்தோன்றும்புருடன்றன் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி
போதம்போகுங்காலபாம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாங்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தின்
தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில்
பந்தமுறுமவ்வாதனைபோம்பகர வொண்ணுப்பினைநீங்கில்
அந்தமூன்றும்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். ()

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்கடன்னிடத்தப்
போதேயகன்றவவ்வனுபவத்திற் போக்கவெண்டுமெலாமகற்றி
ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லதென்றேயுணர்ந்தவையும்
ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தையிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார்

நேரேநெறியி லடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோ
ர்க்கும், ஊரேதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்
சம்மதமாம், ஆரேயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானூன்மா
ணுக்கனெத்தால், சாரேதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமா
குவரால். (௩௭)

அறைவிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானூன்மாணுக்கனெவ்வக்
கறைசெய்பைம்பூதங்கண்முதற் கழறெணுதபினையிறுய்
இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானுயேகண்ட
நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினு னின்றுகூறுநிலைகேளாய். ()

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றுயுண்டாயிருக்குகேன்
நானேயென்றுமெவவிடத்துநன்றுய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன்
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன். ()

உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாயிருத்தலென்சத்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளங்கலென்சித்தே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே
உண்டாயென்றுமெவ்விடத்துமுளதாமென்னுள்யான்மகிழ்கேன். ()

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும்
இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும்
இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்துமென்றுநிகழ்தலொருநானே
இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி வின்பமாயானேமகிழ்கேன்

எனதுசுயலீலைபினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய்
எனதுசத்திதன்னாலே யின்னானன்னானிதுவதுமற்
றெனதுபிறரதிதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி
எனதுகண்ணேயான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். ()

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனாயங்கங்குத்
தங்குமுயிர்களவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய்
அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய்
அங்குத்துணியுமதிநானா யபிமானங்காரமுநானாய். (௪௩)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீறாக
ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானாய்
சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய
வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். ()

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வனீருறைவநானாய்
வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய்
அம்புநானாய்ப்புவிநானா யனலுநானாய்வளிநானாய்த்
தம்பவாகாயமுநானாய்த் தானேவிளையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தனையர்நானாய்த்தமர்நானாய்ச்
சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புதமையன்றம்பியுடன்
விந்தைபுரிபூடணநானாய் விடுதாதாபொருணானாய்
புந்திமகிழ்கூர்தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்சேன்.

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தனானாய்த்திரோபாவம்
ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாயிவ்வைந்துள்
சாற்றலானதொழிலனைத்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல்
தேற்றமானசத்தியினாற் றிருந்தவிளையாடாநிற்கேன். (௪௭)

தங்கத்தனந்தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம்
தங்கத்தினுக்கோர்காலையினுந் தான்வேறாகத்தோன்றாதின்
பங்கற்றொளிருமென்னிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும்
பங்கற்றொளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன்.

சத்தையன்றியொருபொருளுந் தானேயுண்டாயிருக்குமோ
சித்தையன்றியொருபொருளுந் தேஜசுண்டாய் விளங்குமோ
மித்தையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதினாலே
எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடினு மியானேயென்றுமியான்மகிழ்சேன்.

நித்தமாகியேநிற்கி னிகழுங்கால *பரிச்சேதம்
ஒத்தபரிபூரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம்
மத்தமானதேகமேயாகின் வத்துபரிச்சேதஞ்
சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ்செல்லாயென்னுள்யான்மகிழ்கேன். ()

சத்தைவேறொன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை
சித்தைவிடவேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதிபேதமது
மித்தைநிரவயவமாகின் வேறுவேறுஞ்சுவகதமும்
மித்தையானவென்னிடத்தின் மேவிவிளையாடாநிற்கேன். ()

---

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

என்னையென துநினைவினு விதுவாய்நானுவாய்க்காண்கேன்
என்னையென துநினைவிலதி னேகமாய துவாய்க்காண்கேன்
என்னையன்றியொருபொருளு மிங்குமங்குமிலையதனால்
என்னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநானுயன் றமுத விருந்துவிளையாடாநிற்க
எல்லாம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை
எல்லாமுடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவிச
எல்லாநானுய்ப்பண்டைப்படி கிருந்துவிளையாடாநிற்கேன்.()

இதுவே துணிவென்றறியாதா ரென்றுநேந்தாரிடர்க்கடலை
இதுவே துணிவென்றறிந்தோர்க ளென்றுநீந்தார்சுகக்கடலை
இதுவேவேதமுறைப்பதுவு மீசன்முதலோரனுபவமும்
இதுவே துணிவென்றங்கைபினி லெடுப்பேன்மழுவைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி
அந்தவூழேநின்றிடுமற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால்
வந்ததேவர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா
அந்தவூழேநின்றிடல்போ லாமென்றறைவோர்க்கற்றுணர்ந்தோர்.

குலத்தையுடையோர்தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழி நிற்கும், நலத்தையுடையசமயிகட்குநவிற்றுநெறியேதானிற்கும், பலத்தையுடைய ஞானிகட்குப் பகரும்படியே தானிற்கும், வலத்தையுடையவூழென்றே வகுத்தேயுரைம்ப ருயர்ந்தோரே. (௫௬)

விடயமீதி *லுபரதியுமேவுமுயிர்மேனனியருளும், அடையுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றியிவைநான்கோர் தனுவா யுடையோர் தமைஞானம், உடையோரென்பரல்லாரை யுரைப்பர்சோரஞானியென்றே. (௫௭)

---

* உபரதி - வெறுப்பு.

ஆசாரங்களவையில்லா வசடரிடத்தில்விஞ்ஞானம்
தேசாய்விளங்காதபரமதுஞ் சிறப்பேயின்றிச்சண்டாளர் [ம்
மாசார்பாண்டந்தனிலுறையும்வான்கங்கையி னீரினினிழிவா
ஏதாகிலும்யோக்கியத்தானத்திருந்தாற்பிரகாசத்தையுறும்.()

கான்றசோற்றின் விடயமதைக்கண்டுமுனங் கைவிடுத்தொழிந்தே, ஆன்றவாசானடிபரவி யமலவேதநெறிசென்று, தோன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பினும்பேய்த்தோர், போன்றவிடயமோவிடுமோ பொருந்திலவர் ஞானியையொக்கும். (௫௯)

இயமநியமத்துடையரா யெழிலார்ஞான்யேராகாய்
உயர்நற்குருவினருளாலே யோரஞ்ஞானநிவிர்த்தியையும்
சுயசித்தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமனுபூதியிலடைந்தோர்
பயனில்விடயந்தனைவிரும்பார் பற்றுயுழலுமற்றையரே.(௬௦)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வகுத்தவியமநியமமுமில்
சனனமரணவித்தான தகுநீடிருளுநிவர்த்தியுமில்
கனநற்பரமானந்தமதுங் கைகூடாதுதான்வாளா
மனனமதிலே மகிழ்வெய்தி வசனஞ்செயுமுன்படிமயங்கும். ()

அந்தரங்கத்தொருவனையோ ரரிவையொருத்திதான்புணரும்
அந்தவகையின்வெளியாகு மரிவைவடிவிலதுபொல
பந்தமறுதத்துவமுணர்தல்பரமாந்தரங்கமானுலும் [னையால்.
தொந்தமகன்றவகைதோன்றுஞ் சொல்லானடையாற்பாவ

மருளையுடையபித்தனைய மருளில்லாதசுத்தனையும், மருளையிலரேதுணிவாக மதிக்குமதுபொலீதன்றே, தெருளையுடையஞானியையுந்தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெருளையுடையோரேதுணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையினுமே.

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின், கொத்துகளைப்பார்த்தற்விசிக்கூறுமூன்றும்பாய்கடந்து,

தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப் பூவையையே,
அத்துவிதமாய்த்தினம் புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டி
டுமோ. (௬௪)

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி
ஏகமெனுமப்பிரமபத மெய்தியாரூடம்பிறந்தோர்
தேகவடிவாயேநின்று சிந்தித்தனுசிந்திக்கிலுள [ம்.
போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கு

அலைவையிறந்தவிடத்தந்த வானந்தம்மற்றவ்வின்பம்
அலைவையுடையவிடத்தென்றலறியாமையினாலெவ்விடத்து
அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றும்முதியா [ம்
தலைவையுடையவிடத் * தரந்தையென்றேயறிஞரலையாரே.

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும்
பின்மண், இணங்கிமகிழுமதினின்பமெய்தும்வழிகாணாதென்
போல, பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றேபேணிப்போகந்தனை
விரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமேகொள்ளானின்
புண்டெனப்போகம், (௬௭)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத
கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமேதின்பென்றே
உள்ளமகிழுசத்தரெலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே[லே.
பொள்ளலுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதவினா

ஊளதாகிநிற்போர்க்கே யுளகனென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஆனிதனக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின்
ஞானமாகிநிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம்
ஆனஞானிதனக்கிந்த வகிலவின்பந்தோன்றாதே. (௬௯)

* அரந்தை எ-து துன்பம்.

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும்
ஏகதேசவின்பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே
ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தீனமுடையோர்கூடுமென்பார். ()
எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழில்வீட்டின்பமெனவே கண்
டங்கங்கருந்துவோமென்னி வறிஞர்கூறுமுறையன்றே
இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்காலும்
இங்கங்கென்றேதோன்றிடுமோ வென்றும் * புராணமியல்பா
னால். (௭௧)

பங்கேதோன்றுமில்லாத பரமாயெங்குநிற்கினுமுன்
இங்கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில்
தங்கேதோன்றுமில்லாமற் சரித்ததாகிலதேநிற்கும்
இங்கேயுறைந்தபாண்டத்திலிலுப்பைப்பூவின்மணமுண்டே.
இயமநியமமியற்றும லெழிலார்நிட்டையடைவோர்க்குச்
சுயநற்சொரூபாநந்தமதுந் தோன்றாதிருளுமாறாது
பயந்தபரமமடைந்தவர்போற் பாவித்துளத்திற்பினுமிந்தக்
கயவர்க்குரித்தாம்போகத்தைக் கருதியிருந்துந்தொடர்சியென்பர்.

தனதென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தள்ளியினிமேற்ற
னதென்னாக், கனவவ்வறிவுதானாகக் கண்டானந்தமடைந்
தோர்க்கு, மனதில்வருந்துமவையெல்லாம்வந்துவருத்தாது
டலினையே, தினமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கை யதுவேவா
தனையாம். (௭௪)

உடந்தையானவுடன்முதலை யியுர்க்குவேறுகூறாக்கிக்
கடந்தசிவமேதானாகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்னாத்
துடர்ந்தபோகங்கலங்கியிடுந் துடர்ந்தேநிற்கிற்றேறினதில்
கடைந்ததயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே ()

* புராணம்-எ-து-பரிபூரணம்.

ஆகுவுறையுங்கட்டியிதென் றறியப்போமோவெனிலந்த
ஆகுவுறைதற்கானதிலே யையந்தோன் றுமதுபோல
ஆகுமொழியையுடையோர்க ணையந்தோன் றுஞானமதற்
காகும்விடயமுடையோர்கணையந்தோன்று துணர்ந்தோர்க்கே

அகத்திலுளதேபுறத் துண்டாமகத்தில்லாதேபுறத்தில்லை
சகத்திலுள்ளோரோதிடுமித் தகைமையென் றுமதுபோலத்
தகர்த்திவ்விடயமனுபவமாய்த்தனையேகண்டோற்புறத் துறி
தகர்த்தபடியேநின் றுவிடுஞ் சாராதிதயத்துளபடியே. [னுந்

போடவேண்டும்புடமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினதில்
கேடதானகளிம்பென் றுங் கிட்டாதஃதினியதிபணிச்
சேடமானசிவமாகித் தினமுமதுவாய்நின் றிடுவோர்க்
கிடதானமாயையென்று மிலதேயாகிற்போய்விடுமால். (எஅ)

உலகத்துளவெப்பொருள்களையு முளலக்கணங்கொண் டிஃதிதென், றிலகக்குணிக்கலாமஃதி னில்லாமாயையில்லெனவே, விலகியிதனுக்கதிட்டானமெய்யாம்பிரமமானோரைக், குலவுமுணர்வுசரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந் தோரே. (எகூ)

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுந்தெய்விகத்தாயும், தணியிலுடலிற்சுகம்பிறந்து தணிந்துதோன் றுமதுபோல, எணியவெணியாங்கெவ்விதத்துமெய்திமகிழ்ந்தோர்தமதறிவில், கணமதேனும்விடயமதிற் கலங்காதறிவாய்த்தணிந்திருக்கும். (அ0)

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்திலிருந்துதோன் றும்பூதவணு, அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல, அறிவிற்றோன் றுமுலகெனினு மகண்டாகாரவறிவதனில், செறியத்தோன்றாச்சிற்றறிவிற்செகம்போல்விளங்கியிடுமன்றே. ()

தரையுளோர்கண்மிகவருந்தித் தரினுமுடையூணிவையன்றிப், புரையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருந்தநினையாரென்போலும், வரைவிலோர்கண்மிகவருந்திவாங்கிப்பொருந்திமயங்கியிடும், கரையில்கருமந்தன்னாலே கைவிட்டொழிந்தஞானிகளே. (அஉ)

உடலைக்குறித்தோபாலருந்த லாரைக்குறித்தோவவரவர்க்கே, * நடலையுலகையொழிந்தந்த நாட்டம்பிறந்தவ்வானந்தக், கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்துமன்னோரைக், கடலைமண்டைக்கொண்டோரைக் காணுமதுபோற்றோன்றிடுமே. (அங)

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னநிரப்பவே, அனிசம்புசிப்போர்நீர்க்கூழை யருந்தநினைக்குமோவஃதின், இனியகுருவினருளாலே யிருளுநீங்கியானந்தம், நனியுமுடையோர்விடையமதை நணுகார்நணுகினகைக்கிடமே. ()

ஞானமுடையோர்க்கேதுறினு நணுகாகுற்றமெனத்துறவோர், ஊனமனையோருரைத்திடின்மற் றொன்றேகுற்றமனையுடையோர்க், கினமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம்பரப்பிரட்டும், ஆனதுறவிவிழியுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (அரு)

அபாஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு, விபரமாகவந்நெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்திற் சகத்திலொன் றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்துமுறும். (அகூ)

அந்தமுகத்தின்புறுவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே
இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென் றுமீனஞானியர்கள்

---

* நடலை எ-து பொய்.

அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி
இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெய்போதும்.

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கிந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிறர்தமக்குச், சோகத்திலுனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின், மோகதுறைவோரகன்றோர்கன்றோர்கண் மொழிவரவரைப் * பதிதரென்றே. (௮௮)

இடைமுன்னீறிலகண்டபரத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா வூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழூழென்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழூழென்றிடுவர். (௮௯)

இதுவேநான்குசாதனமு மியல்பாயுடையோரெய்துநெறி, இதுவேயென்றுமாருத விருளின்றிமிரைத்தானமுக்கும், இதுவேஞானனந்தரசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம், இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளெனையாளருளுமையே. ()

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால்
பந்தமகன்றுபரவெளியைப் பார்த்தேனெனைத்துந்தானாகி
அந்தகடுமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித்
தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே.

வேறு.

நிமலமாம்பிரமவனுபவமுரைக்கே னின்றதுசிருட்டிமுன்னுனுய், நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயையிற்பாய்ந்து, நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து, நிமலமாமென்கணப்படியொடுங்கி நின்றிடுவேனிதுநிசமே. (௯௨)

*பதிதர் எ-து குலம்சமயமுதலியவொழுக்கத்திற்றவறினோர்.

அலைவிற்சிற்சொரூபமஃதுமல்லாதா யதைவிடவேறுமல்லாதாய், அலவுசெய்யஞ்ஞானத்திசைசத்தாயஃதகன்றிடும்பொழுதசத்தாய், அலைவின்றித்தேறின்முக்காலுமிலதாயனுதியாயனிர்வசனமதாய், அலைவுறுமாயையுடையமாயாவி யானோனாகியசோகம். (௯௩)

பரசொரூபத்துக்கபினமும் பகர்பினுபின்னமுமலதாய், நிரவயமலதாய்ச்சாவயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய்த், திரசத்தையசத்தைச்சதசத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிரவசனமதாய், பரபிரகிருதிதமசெனுபகிமை பண்டையிலுடையவிச்சோகம். (௯௪)

ஏனைமறைப்பறைச்சிதீண்டியுமகத்தி விருளிறந்தும்மொளிபிறந்தும், பினைநனிமாயைதூரத்தியாயும் பிரவஞ்சமருந்தியுமிவையின், உனிநின்றுபார்க்கிற்பஞ்சகூதகமு முண்டெனக்கேயிவைதீரா, துனிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானேனொருவிருத்தா சலமடைந்தே. (௯௫)

என்னையேதோன்றுவகைகொலைபுரிந்து மினியதோர்ஞானமாணிக்கந், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றவிர்ந்திடாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமதிலேசாமத்தைப்பெற்றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்கட்காளானே னெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௯௬)

இத்தகைகூதங்கள்பாதகங்களெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்க ளொன்றுந் தாக்கறவெட்டவெளியில், வைத்தெனைக்கண்டுபாழ்செய்ததந்தோ மலையைநம்பியுமுலகில், இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தானெனக்கென்றேயிருந்ததோ வறியேன். (௯௭)

வே று.

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழகச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (கூஅ)

ஆ பாயிரம் உட்பட கoo.

விஞ்ஞானசாரம் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவித வுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

பொங்கரவதுவுமிந்தும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரந்தனிலிடத்தி லழகியமானையேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசந் தகர்த்தைந்துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் ததயனைவணக்கஞ்செய்வாம்.()

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேகண்மணியே யருளேநீநானென்றுகப்
பூண்டவடிவையென்னுடைய புந்தியதனுணின்றுணர்த்தி
ஈண்டப்படியேயென்றுவிலிருந்து முளைக்கவேண்டிடுநீ
நீண்டமாலுமயன்போற்று நிமலவிருத்தநாயகியே. (உ)

பாயிரம் - முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கள் மேவிநிறைந்தபேர்க்குரைக்கின்
மேலாமதுநாமெனத்திடமாய் விளங்குமவையில்லாதவர்க்கு
மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்காது
மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (௧)

உண்டாத்தோன்றிரமித்திடுதே லொருநம்வடிவேயுருநாமம்
கண்டேயிடம்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன்மைத்திரிவால்
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (௨)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவானினைத்திடுதல், சொல்லாலெஃதையுரைத்திடுதே றெழிலாலெஃதைச்செய்திடுதல், நில்லாவுலகைவேறெனவேநினைதலுரைத்தறெழில்புரிதல், நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையினொன்றையுமே. (௪)

நானுவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும்
நானுவல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள்
தானுஞ்சித்தாகாசத்திற் றன்னைத்தானேதான்றுனே
தானுங்கருவிபினில்வரைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். ()

தங்கந்தானேபணிதியாய்ச் சாற்றும்விதமாய்விளங்குதலின்
அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை

இங்கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே
துங்கவறிவுதோன்றளவுந் தோன்றுநானுவிதரூபம். (௬)

இன்னுனன்னுனிதுவதுவென் றியம்புமுலகம்வேறன்று
தன்னுனந்தலீலையினுற்றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில் [தே
அன்னுனின்னுனதுவிதுவென் றனந்தவிதமாய்த்தான்பகுத்
உன்னுநின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனதேயியம்புவரால்.

தங்கமொன்றேபணிதிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வேறு
தங்கவிலக்கணமுமன்று தங்கம்விடவும்வேறன்று
தங்கமழியாப்பணியழியிற் சாற்றுமிந்தத்தகைமைபோல்
எங்குநிறைசித்தாநம்மி லிலகுமிந்தவுலமே. (௮)

தானுண்டாகிலுலகுண்டாந் தானுண்டாகிலுயிருண்டாம்
தானுண்டாகிற்பரமுண்டாந் தானுண்டாகில்வீடுண்டாம்
தானுண்டாகிற்பஞ்சதொழிற் றுனுண்டாகுந்தனையன்றித்
தானுண்டோமற்றவையதனுற் றுனேயனைத்தும்வேறில்லை.

மந்தவிருளிற்சயிற்றரவின்மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்போல்
இந்தவுலகுமுயிர்களுமவ் வீசன்றுனுமுயிரடையும்
பந்தம்வீடுமீசன்செய் பஞ்சகிருத்தியங்களுமே
அந்தநமதுசொரூபத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (௧௦)

அனந்தவிதமாங்கீற்றையுடைத் தாகுஞ்சிலையொன்றதைப்பார்க்கின், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மந்தக்கீற்றுஞ்சிலையொன்றே, ,அனந்தமுடையநம்மிடத்தி லகிலமந்தத்தகைமைபோல், அனந்தவிதமாய்த்தோன்றியிடு மறிவேயன்றிவேறில்லை. (௧௧)

மையேமிகு நித்திரைமோக மயக்கிற்கனவைக் கனவதனில், பொய்யேயெனத்தோன்றுதவர்க்கே புகலவேண்டுநன

வுணர்ந்தோர், மெய்யேபோலத்தோன்றிநனி விளங்குஞ்சகஞ்
சற்குருவன்றிப், பொய்யேயெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத்
தோன்றுதொருக்காலும்.
(கஉ)

கனவினனவேயுணர்ந் துயர்ந்தோர்கனவென்றொருவற்
குரைத்திடினும், கனவிதெனவேகாணாது காணுந்தனக்கென்
றறிவுதிக்கின், வினவிலதுபோனனவையுந்தம்விகற்பமென
வேயுரைத்திடினும், நினைவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்த
னக்கென்றறிவுதிக்கில்.
(கங)

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தவனைக் கனவினீயாரென
வொருவன், வினவிலவனுநனவதனில்விளங்குந் தனையேயுரை
ப்பனதில், நனவைநினைவென்றுணர்ந்தவனை நனவினீயாரெ
னவொருவன்,'வினவிலவனுமகண்டமதாய்விளங்கும்பிரமமே
யன்பன்.
(கச)

நனவிற்றானேரிடத்திருக்க நவினித்திரையின்மோசத்தால்
கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமஃதின்
வினவினுமுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருந்திடவே
கனவிம்மாயைதனில்விதமாய்க்காணுந்தேசாந்தரமுதலாய்.()

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாங்கனவிற்கனவென்று
ணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத்த
மைபோல், நனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்துநமதுசங்கற்பம்மெ
னவே, நனவிற்றோன்றியிடுங்காலைநமதுசொரூபந்தோன்றியி
டும்.
(கரு)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத்
தனத்தமுறினுங்கலக்கமுறு னதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறுன்
மனத்தினனவில்விவகார மயங்கிநீங்காதிருப்பனதின்
கனத்தசகஞ்சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனைநீங்காதிருப்பார்.

சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்குஞ்சிரப்பாரரசுங்கனவடைந்து
மங்காப்புலைத்தன்மையைமேவி வருந்துவோன்றனனவுணரி
அங்காஞ்சோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதின் [ன்
இங்காஞ்சிவத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. ()

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவினனவைநோக்
கிடினக், கனவையொழிந்தவக்கணமேகாணுநனவில்விழிக்கும
தின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்துநனவிற்றனையேநோ
க்கியிடிள், நனவையொழிந்தவணக்கமே நமதுசொரூபத்தே
(கசு)
விழிக்கும்.

கனவையொழிந்துநனவதனைக் கண்டார்நனவினின்றுபினக்
கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்றுமதின்
நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்றாயுணர்ந்தோரதினின்று
நனவைநோக்கிநினைவுகொடுநோடின்முனம்போற்றோன்றியிடும்.

உறக்மோகமதிற்கனவி லுலகமுயிர்கள்விவகாரம், சிற
க்குமெய்போற்றோன்றியதைத் தேரிற்பொய்யாமிடுமஃதின்,
மறக்குமாயாமோகமதின்மாசார்தந்தம்விடதெனப், பிறக்கு
மவைகடமைத்தேரிற்பேசும்பொய்யாய்ப்போய்விடுமால். ()

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதி
ன், ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும்,
சொரூபநமதுண்டாகையினற்றோன்றுநானாவிதசகநம், சொ
ரூபமிலதேவிலையதனுற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. ()

படிகத்தடுத்தநிறங்களதிற் பத்திபாயுமந்நிறமாய்ப்
படிகமாகிநீங்கினதிற் பகருமிந்தத்தகைமைபோன் [ம்
முடிவினமதுசொரூபத்தின்மோசஞ்செயுமாயையிற்றோன்று
முடிவில்பந்தம்விடதுமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். ()

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும்பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில், பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின், பழுதில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின், பழுதில்சிவமேயாய்த்தோன்றுமபன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம்.

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவிசாரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்தால், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய் விடுமுலகம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றியிடும். (௨௫)

ஏகயாகிநின்மலமா யிருக்குநமக்கிப்பந்தமெனும்
மோகம்வந்ததேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம்
போகவழியேதெனநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால்
யூகமதனிற்சிதைக்கினதி னுள்ளவியல்புபின்றோன்றும். (௨௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையிற்
பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின்
பரவுஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப் பகுதியதனிற்பலவாகிப்
பரவுமசங்கற்பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். ()

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது
சடங்களாகுமிச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம்
இடங்கொள்சொரூபததையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே.

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்கு மதைநோக்கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமுழுதும், பரத்தைநோக்கினதின்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ் சகநோக்கில், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்துமாதலினால். (௨௯)

நாகந்துதிக்கைதனைநோக்கி னாசிகரமுந்தோன்றியிடும்
நாகநயனந்தனைநோக்கி னயனஞ்செவியுந்தோன்றியிடும்
ஏககருவிபார்த்தபடி யிரண்டுவிதமும்விளங்குமதின்
ஏகபரமும்பார்த்தபடி யிலகுமுலகுஞ்சித்ததுமாய். (௩௦)

ஊனும்போகமெமதென்றே யுன்னல்விசாரமிலாமையினால்
நீநானவைகளிவைகளென நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த
நானாவிதமாஞ்சகமுழுது நாமேயன்றிவேறில்லை
தானாய்நோக்கிற்றானாகுஞ் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமிவ்வுரைக்கருத்தமதிக்கின்யாதொன்றிலாததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருவகையாய், மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத் தனைமறந்தோர், மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீங்கித் தனையறிந்தோர். (௩௨)

நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுகமும்
நாமரூபந்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்முகமும்
நாமரூபத்தெவ்வளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றாது
நாமரூபநாட்டம்விடி னமதுசொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அரைபகுமாரன்புலையருட னணுகிமறந்துமொருவரால்
அரையகுமாரனெனவறியி லஃதெப்போதுமறவாதின் [கின்
றரையிலாசானெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்
புரையிலதுவாமூவவத்தைபொருந்தும்பொழுதுமறவானால்.

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்றுபடிறென்றிந்தவிருவகையும், முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலா மொழியுமிந்தத்தகைமைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௩௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்வி
ளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்றான்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம்,
அகிலந்தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போல
துதோன்றில், அகிலந்தோன்றாததனின்மறைந் ததனாலகில
மசத்தாமே. (ந௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி முயங்கவேண்டாமிஃ தறுதி
முத்தியுளதேற்பந்தமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை
முத்திதானுஞ்சகம்வேறின் மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கி
முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றுவருந்திரிலைகொள்வாய். [ன்

இல்லாமாயை தங்கணிலை யாருநிற்கவம்மம்ம [மாய்
பொல்லாப்பிறப்பிறப்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்தது
நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய்
எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமாயார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே.

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி,
நல்லாருணருஞானநூ நவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொல்
லாமனத்தையொடுக்கிநிட்டை பொருந்திநோக்கல்லாநோக்
கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா ,யில்லையெனவேகாண்கு
தற்கே. (ந௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகணீங்கி
விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே
விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது
விளங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. ()

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடலுயிராமவைமாயை
நாமரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலஞ்ஞானம்
நாமரூபத்திவ்வளவு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை
நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடு மிடத்திலிவைநிகழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமிந்தவைவகையும்
உருவநாமநீக்கிடத்திலொன்று மிவைகளிலவாகிச் [யும்
சொரூபமொன்றேநிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளைவகை
சொரூபமன்றிவேறில்லை தோன்றும்விவகாரத்திசையிம். ()

விவகாரத்திற்பகுப்புகளாய்விரியும்பாமார்த்தம்மதனில்,
சிவகாரமதாய்விளங்கியிடுஞ் சிவமேயனைத்துமாதலினால்,பவ
காரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடு
ம், பவகாரியத்தையொழிந்தோற்குப் பகுப்பொன்றின்றிச்சி
வந்தோன்று. (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றெ
ன்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியி
டின், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவை
மாயா, தொந்தமதனிற்றோன்றியிருஞ் சொரூபத்தாரோபி
தமாகும். (௪௪)

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி
சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்கடுக்காதை
மித்தியவாதிசகத்தினுக்கு விளம்புஞ்சிருட்டிமுடிவினின்றும்
சத்தியவாதிசிவமொழிந்து சற்றும்வேறில்லெனவுரைக்கும்.

சகமதென்பதிலையெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியிடும்
சகமதெனவேதோன்றிடுதல் தமதுசங்கற்பம்மதனி
லகமதனிலேகண்டுணரா தவையிற்சிக்கிப்பந்தமுறு
மகமதனிலேகண்டகற்றி லப்போபண்டைப்படிநிகழும். ()

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும்
பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோசமதில்
சிந்தைவிரிவேபந்தமதாஞ் சிந்தையொடுக்கமேவீடாம்
இந்தவகையாம்பந்தம்வீ டியம்புமடவாதமதாகும். (௪௭)

தோன்றிநிகழுமுலகெல்லாஞ் சொரூபமேமற்றுருநாமம்
தோன்றிநிகழ்தன்மாயையே சொரூபம்விடவும்வேறன்று
தோன்றிநிகழுமுருநாமஞ்சொரூபம்விடவேறெனவுன்னி[ம்
தோன்றிநிகழ்தல்பந்தமதாஞ் சொரூபமெனவேயுனல்வீடா

உருவநாமமவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி
உருவநாமமவை தனக்கே யொருகாலையினு மிலதாகும்
உருவநாமமவைநோக்க லொருவினமையேநோக்கியிடின்
உருவநாமநிகழ்ந்திடா தொருநம்வடிவாயேநிகழும். (௪௯)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பயிறுநினைவேபந்தமதாம்
பந்தமெங்காம்வீடெங்காம் பரத்தைவிடவேறிலாமையினல்
தத்தஞ்சங்கற்பந்தனிலே தாமேமோகித்திடுமுயிர்கள்
தந்தமசங்கற்பந்தனிலே தாமேநீங்கியிடுமோகம். (௫௦)

உருவநாமந்தனைநோக்கி லொருதன்னிலையைநீங்கின தாம்
உருவநாமந்தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேநின்றதுவாம்
உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில்
உருவநாமந்தானேயா யொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (௫௧)

கொள்ளுநெறியேதேது பந்தங் கூடும்வீடேதெனவேண்டாம்
உள்ளும்புறம்புமெனவிவ்வயி லுதவுமெஃதுதனக்கதனின்
றெள்ளுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கிநின்றதன்னை
உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளியாய்க்காணலாகியிடும்.

ஒளியேயெங்கும்விளங்கிடுமவ்வொளியில்விளங்குமுலகெல்லாம்
ஒளியேயன்றிவேறுமோவொளியை யறியாருலகென்பர்
ஒளியேயன்றியுலகுதனக் கொருகாரணமுமிலையதனல்
ஒளியேயனைத்துந்திரைநுரைக ளுவரியலதுவேறுமோ. (௫௩)

மாயைவேறென்றெனவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி;
மாயையாகுமற்றஃதை வருந்திமுயன்றுபேர்த்திடுக

மாயைநீங்குமிந்தமதி வந்தவழியேதெனவேண்டாம்
மாயைநெறியிலம்மதியை வதைக்கிலதுவந்ததுதோன்றும். ()

விளங்கிபிடுமிவ்வுலகெல்லா மித்தைவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும்
விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறாய்க்காணுமஃதகற்றி
விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றாயே.

தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும்
தனதுசங்கற்பந்தனிலே சகம்போயொடுங்குமதனலே
தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலைதங்கம்
தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறாகிவிளங்கிடுமோ. ()

நிலைமைநீங்கிற்சகமுதித்து நிசமுமாகுமற்றவையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போயொடுங்குந்தோற்றாவு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கிமறையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருவேதுவினுதிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். ()

எல்லாநாமெப்படியாவோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்
தெல்லாநோக்கியிடுமிடத்தி லிருப்புந்தோற்றாவுமின்பும் [த்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமவையேபிறித்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதோன்றிடுமோ விதனலெல்லாநாமாகும். ()

வெள்ளிவிகற்பமதிற்கிளிஞ்சில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித், தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சில், வெள்ளியென்றபொழுதுமல விகற்பமென்றபொழுதுமது, வெள்ளியாகிநீங்கினதில்விமலத்ததுபோன்மாயையுமே. (௫௯)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை பொருவன்வேறேயுண்டென்னில், ஒன்றேயாகமாட்டாமற்றோன்று மென்னிலொன்றுகெடும், ஒன்றேயென்றவாதிக்குமோது மிரண்டேயெ

ன்றவர்க்கும், ஒன்றேயிரண்டுமோமொண்றே யுண்மைகற்பித
ம்மிரண்டே. (௬௦)

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும், விகற்பமதனிற் சகந்தோன்றும் விண்ணிற்பீலி தோன்றுதல் போல், விகற்பமதிற் றோன்றுவதொழிந்து வேறில்லெனவே விடுத்ததனை, விகற்பமின்றியேநோக்கின்விளங்கும்விமலந்தானாயே. (௬௧)

இந்தவிடயமவையில்வரு மின்பும்பேரின்பத்திருந்தே
வந்தலேசமிட்டமது வந்துகிடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவானந்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனைத்துமடந்ததுமாம். (௬௨)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின்றி விளங்குஞ்செகசிவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். ()

நிருவிகற்பமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதுநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுகநெறிநின்றே. ()

ஏகபயத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடயமாதல்பரம்
ஏகவிடாயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (௬௫)

எங்குவிடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடாயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித்தள்ளுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய்வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௬௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர்கடமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாமையைக்கழுவிலதினிலைவீடெனல்கூடா. ()

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரம்மாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற்சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறிலையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். ()

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னவைபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா யெண்ணுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா யெண்ணுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றேயியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலையில்.

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (௭௨)

நினைவுநீங்கினுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினக்கேதிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடும. ()

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவிநோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭௪)

தனதுநிலையிற்றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
தனதுவடிவைமறந்துயிர்போற் றங்கிநீங்கிற்றானிகழும்
தனதுவடிவுதோன்றளவுஞ் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தனதுவடிவுதோன்றளவிற் றானேயசத்தாய்விளங்கியிடும். ()

கானனீருங்கயிற்றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன்றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன்றளவுமசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். ()

*அதிட்டானமதுதோன்றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றளவுமசத்தென்றெண்ணியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். ()

தன்னைச்சிவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம், தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலே ஞானம், முன்னைத்துடர்ச்சிவிடயமது மூலவரவும் வாதனையும், பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும்பேணல்விடுதலவை வேண்டா. (௭௮)

* அதிட்டானம் - உண்மை.

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசானெழுந்தருளி
விமலதத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
முமலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
முமலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (௭௯)

எங்கேநிறுத்தினங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்
கிங்கோர்மயக்கங்களுமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின் [க்
அங்கேயாசானெழுந்தருளி யதுநீயெனவேயுரைத்தவுடன்
அங்கேசொரூபநாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (௮௦)

ஒருவவேண்டுமனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடுத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுதற்கேமுயன்றிடுக.

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபோர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. ()

மருவி ல்லினருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். ()

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும் விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்சிவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும்.

இல்லமென்றுந்துறவென்றுமெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநினைவாயசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்

செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்ந்தேனென் றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (௮௫)

விளக்குஞ்சொரூப நோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின், விளக்குஞ்சொரூபந் தோன்றாது விளங்குமுலகே தோன்றியிடும், விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில், விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்போம். (௮௬)

தன்னைமறைத்தபந்தமதைத் தள்ளிநீக்கித்தனையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளுமின்றித்தானே தானாய்விளங்கியி
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறில்லையென்றே [டும்
தன்னைநோக்கியொருநினைவாச்சாதித்திடவேமிகவேண்டும்

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றககரமுநின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன்மூன்றுநின்றதுபோல்
சீலமதனிநோக்கியிடிற் சிவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமவையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிகழுமொன்றாயே. ()

எல்லாமாகுந்தற்சொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுண்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும் * பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சிவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்குக்கர் சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும். (௮௯)

பகுத்துநின்றதற்சொரூபம் பரசிவருக்குச்சாட்சியதாய்ப்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சிவன்றனையல்ல [த்தே.
தொகுத்துக்கேட்டதிவனெனினுஞ் சொன்னதிவன்சாட்சியைப்பார்

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம், என்பனவாம்.

இந்தச்சிவன்கற்பிதமே யின்றிவேறோர்பொருளல்ல
அந்தச்சொரூபமிவனாகா னந்தச்சிவனென்றாகும்
இந்தச்சிவனதுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அந்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலதின். ()

இதனாற்பந்தமுத்தியுமுண் டிதனாற்பந்தமுத்திரிமின்
றிதனான்முத்திபெற்றவனுண் டிதனன் முத்திபெற்றவனின்
றிதனாற்பலவேயாகியிடு மிதனாலொன்றேயாகுமென
இதனாலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (௯௨)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவந்தவழிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடெனு
இந்தவகையேயருள்புரிந்தாளெனையாள்விருத்தவம்பிகையும்.

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவும்பதினாலுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேநிற்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேநாட்கழித்தேன்
ஈர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோவென்றாள் யான்கண்டேன்.

கொக்குமிரைதேருதலினருட்குருவினருளிலியானேக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந்தெரியவேண்டியுரைத்ததுவாய்
திக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியானுமிறந்ததுவாய் [த்
ஒக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. ()

அந்தோவந்தோவாளாவிவ் வனுபூதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணினாளைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாரென்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோதானேதானின்றறிவதுவே.

எந்தனுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேநகைவந்திடுநினைக்கில்
இந்தக்குறைகள்பாராம லெனையும்வலிதிற்பிடித்திழுத்து

பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்தவனைக்கெனையோகைம்மாறே

எனதுவ்வடிவையறியாம லிந்தவுயிராய்நின்றதுவும்
மனதுமிகவும்வாடினதுய் வழிகாணாமலேங்கினதும்
தனதுகணிற்றோன்றிடுநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வந்ததவும்
தனதுகடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்க்குயெனையோகைம்மாறே.

என்னையறியாதிதுவரையு மேங்கியுழன்றுகிடப்போற்குத்
தன்னைநிகராம்விருத்தகிரி தங்குமுமையேதயவாகிப்
பின்னையானுந்தானுமொன்றாம் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னமயக்கந்தனைக்கெடுத்தமுதல் விக்கெனையோகைம்மாறே.

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெந்தைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும்வாழ்க வெந்தாயருளேநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்கவெனைப்போலெல்லோர்களும்வாழ்க.

வேறு.

ஏரூரும்விருத்தகிரிக்குமாரதேவெனுமுனிவ 'னிசைக்கு நாவாய்க். காரூரும்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தே கழறுமி ந்தச், சீரூருமத்துவிதவுண்மையனுபவமுணர்ந்தோர்திகழ்பா ரென்னும், தேரூருஞ்சிவஞானமுத்திபெறலுண்மையிது தி ண்ணந்தானே. (௧௦௧)

ஆக பாயிரம் உட்பட - ௧௦௫.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமானுபூதி விளக்கம்.

அனுபூதியானுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கனுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடிந்திடுமே. (௧)

பிரமானுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)

அவளருளினாலே யனுபூதியின்விளக்க
மிவணுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேகளிக்க. (௩)

இவ்வனுபூதியையுரைக்கே னிவ்வனுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தேருதலினெந்தன்
கொடியவுரைபாராது கொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதன தனைமுன்னேகுழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனனுபூதி. (௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுமனைபோல
இழந்தவுயர்ஞானிகளு மென்னுரைகேட்டுண்மகிழ்வர். (௭)

முத்தியைவேண்டிடினிப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெங்குங்கண்டனமே. ()

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தான்வேறாய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மநீங்காது பிரமானுபவமலவே. (௯)

தன்னைவிடவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௦)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநினைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௧)

தங்குநினைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தல்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (௧௨)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி விலகுமாரோபிதமாய். (௧௩)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண்டதைப்போலப் பரத்தினுமுண்டோர்சத்தி.()

சூனியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சுத்தசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறிலலை தனக்கேபரியாயம். (௧௫)

சங்கற்பசத்தியினாற் சகம்போலத்தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்பசத்தியதுந் தன்னைவிடவேறில்லை. (௧௬)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (௧௭)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்தினாலே சகமும்விளங்கிடுமே. (௧௮)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பினாலே சகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (௧௯)

தானந்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (௨௦)

தனதசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமூன்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (௨௧)

தனதங்கிசமூன்றுந் தான்பிறித்துத்தானோக்கிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨௨)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)

தானாய்ப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானாய்ப்பாராவிடத்திற்சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும்.(௨௫)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனமே. (௨௭)

உண்டாயொடுங்குவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொடுங்கியிருந்தனமே. (௨௮)

ஐந்துதொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்துகருத்தாவு மாகியிருந்தனமே. (௨௯)

இவ்வடிவுநாமல்ல வென்று *நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லனைத்துநாமேயானோம். (௩௦)

இவ்வடிவுபந்தமென வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந்தானா யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)

---

* நியதி-களைதல்.

இப்பந்தனைபோக வெண்ணியேநீக்கிடத்தி
லெப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)

இவ்வடிவந்தானாகி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந் தானா யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வுழன்றுதிரிவேற்கு
வருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

சிவனாய்நீக்கிற் றிகைத்தனனோருருவுக்குத்
தேவனாய்ப்பேர்நீக்கிற் றிகையேனொன்றினைக்குறித்தும். ()

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமூவகைப்பொருளு
மிலகவேயானாக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௩௬)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டளவிற்
பினைத்தவிப்புநீங்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௩௭)

தன்னுடையசந்நி தானந்தனினின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்விளங்கிடுமே. (௩௮)

சங்கற்பசத்தி தானனந்தமாய்விரியு
மங்கப்படிநிகழு மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௩௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமதும். (௪0)

ஓரிடத்திற்கூவு முறையுமப்படியெதிரிட்
டோரிடத்திற்கூவுதலி னுலகுநினைவேயாம். (௪௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிசவடிவைநோக்கிடத்திற்
றனையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிதியைப்போல். (௪௨)

யானாகேனென்றகற்றும் யாதும்பிறிவின்றி
யானாகிநிற்குகே னென்னவதிசயமே. (௪௩)

ஆங்காரஞ்சித்த மந்தமனமதியிறந்து
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௪௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகக்கரண
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௪௫)

ஐயந்துணிவு வபிமானஞ்சிந்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதனான்கும். (௪௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகாத
மாசையினிற்றானறிய வறிவிந்தியந்தோன்றும் (௪௭)

அறிவிந்தியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவைபதினாலாம். ()

சங்கற்பம்வேறாகிற் றான்பதினாலும்வேறாஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்கிடுமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துநினைவெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫0)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகாண்பதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுவதில். (௫௨)

ஒரொருவர்கண்டிடலு முயிராசத்தியிற்காண்டற்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டிடலு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றோ. (௫௪)

நினைவதனைநீங்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்து
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (௫௬)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

ஒருகுடைக்கீழரசாள்வோ னேருருக்கரசாகக்
கருதுவனேனதினென்றுங் கலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந்தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றைவிடவரவுண்டோ. (௬0)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்கலக்கமில்லாமற்
புத்திசமாதானத்தைப் பொருந்தல்சமாதியாகும். (௬௧)

பேதவாதியைகுறித்துப் பேசுமறைசெகசிருட்டி
பேதநீங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)

தோற்றமொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக்கத்திலுள்ள
மாற்றறியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மொய்பந்தமுண்டாகும்
புத்தியினிலஃதொருளிப் போதமாயிருந்தனமே. (௬௪)

வாரிபலவடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
னேரினுற்றான்றானே நிலையில்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிடுதன்மாத்திரமே
யகமதிற்றேர்ந்திடுமிடத்தி லகண்டமாயிருந்ததுவே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றானின்று
சத்தேபோற்றோன்றியிடுந் தான்சித்தேயெக்காலும். (௬௭)

தோற்றிடுதறன்சத்தே தோற்றிடுந்தன்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ்சொற்றிடுங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்தினுக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையிற்றானிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேதுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேநிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ: (௭0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதந்தவுளசத்தையே
யசத்தையுளதின்விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (௭௧)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமீச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடித்ததுவே. (௭௨)

சத்தைக்கேதோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௩)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமதுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்தினுக்குத்தானுண்டோ. (௭௪)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்பும்முதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்கும்முளதோ. (௭௫)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேநிகழும். (௭௬)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநானுவாய்த்
தோன்றுலதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (௭௭)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (௭௮)

அறியாமையாலே யகிலம்போற்றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (௭௯)

என்றுமொருபடி பா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடிபாராமுன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (௮௦)

நிலைபிரிந்தபோது நிலைபினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேநிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (௮௧)

நிலைபிரிந்ததென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (௮௨)

பந்தமுத்தியென்னப் பகர்ந்திடுமிரண்டென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (௮௩)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோருந்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுவுமென்னையோ. (௮௪)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றோ
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (௮௫)

தொன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமுண்டோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றோ. (௮௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதவிழிதிறந்து பொருளாயிருந்தனமே. (௮௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (௮௮)

வீடுபந்தமென்றிடுதன் மித்தையேயாதலினா
லீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (௮௯)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற்றதிலமைந்து
வருகாலஞ்செல்கால மதியாதிருந்தனமே. (௯௦)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைக்
கரிசனமாய்க்கண்டு கருக்கழியநின்றனமே. (௯௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுள்வாங்கி
யகமதுவும்பறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே (௯௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (௯௪)

தந்தையார்தாயார் தாரமார்புத்திரரார்
பந்தமாரெல்லாம பரமாயிருந்ததே. (௯௫)

ஊரேதுலகே துடலேதுண்பொருளேது
சார்பேதுளவெல்லாந் தானாயிருந்தனமே. (௯௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்டே னெனைவிடவேறிலையென்றே. (௯௭)

தெருள்விழியோர் துணிவிதெனத் தேர்ந்தனுபூதியிற்கொள்,
மருள்விழியோர்திரிவிலிதை மாயாவாதமதென்பர். [வர்

ஓவதனின்மூவெழுத்து மோரெழுத்தேயானதுபோற்
சிவபரசிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௯௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்குப் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்கைம்மாறே. (௧௦௦)

யானுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பரமவனுபூதி
தானுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும்.

முமலவிருளினைநீக்கி முத்திபதமெனக்களித்த
நிமலவிருத்தாம்பிகையே நீடூழிதான்வாழ்க. (௧௦௨)

பிரமானுபூதிவிளக்கம் - முற்றிற்று.

———

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானே
ஐயந்திரிவை யறுத்தேன்கா ணம்மானே
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானே
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானே
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானே
கண்டபடியே கழறுகே னம்மானே
தந்தைதாம்தாரந் தமரெனு மம்மானே
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானே
புவிகாணியென்னும் பொருட்சார்வு மம்மானே
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானே
குலமுஞ்செல்வமுஞ் குழகுங்கோல மம்மானே
குறைவில்லையெனவெணிக் கொண்டுழன் றம்மானே
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானே
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானே
சிவநேசந்தவந்தானஞ் செய்யாம லம்மானே
சித்தந்தெளிந்தது தெய்விகத் தம்மானே

அனித்தமசுத்த மரந்தையே யம்மானே
ஆனவிம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
நித்தியநின்மலநீடின்ப மம்மானே
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானே
என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்பை யம்மானே
ஏறநோக்கா திளமைதனி லதிமானே
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானே
போதகுருசாந்தன் போன்னடிக் கம்மானே
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானே
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானே
முத்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானே
முதுகிரியிற்றவ முயலென்றா னம்மானே
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானே
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானே
மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானே
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானே
அவள்விளக்கநன்றா யனுபவ மம்மானே
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானே
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானே
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானே
சம்மதமத்தகை சம்மதிக் கம்மானே
தத்துவமதியென்று சாற்றிடு மம்மானே
இந்தச்சம்மதிக்குயி ரீசனு மம்மானே
இருமுதலென்ற விழுவுகா ணம்மானே

ஒன்றாகின்முத்தியு மொன்றாதென் றம்மானே
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றுங்கா ணம்மானே
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானே
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானே
அபின்னையிலேகமா மனுபவ மம்மானே
ஐந்தாகும்பின்னையி லனுபவ மம்மானே
சத்தியின்றியுண்டு சத்திமா னம்மானே
சத்திமானையின்றிச் சததியி லம்மானே
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானே
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானே
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானே
ஏகமதையன்றி யிவையில்லை யம்மானே
அதனாலேகமென்ற லாந்துணி வம்மானே
ஆந்திரிவிருமுத லாகுமென் றம்மானே
பிரத்தியக்கம்தாகப் பேசுகே னம்மானே
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானே
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானே
நிஜமாய் நோக்கிடிவிரண்டாய் நிகழுங்கா ணம்மானே
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானே
நீக்கிடிற்றானேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானே
தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானே
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்விடி லம்மானே
ஐந்துபதார்த்தமு மாறாறு மம்மானே
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானே

அனைத்துஞ்சொரூபமென் றனுபவத் தம்மானே
ஆறாறுமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானே
இதனாலெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானே
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானே
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானே
என்சித்தேதோன்றி யிடும்பின்னை யம்மானே
என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானே
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா ணம்மானே
என்னாலெனையுங்கண் டெய்தினே னம்மானே
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானே
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானே
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானே
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிநின் றம்மானே
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமில் லம்மானே
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானே
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானே
நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானே
நிராசையிற்றுய்ந்து நிலைநிற்கே னப்மானே
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானே
இன்னானாவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானே
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானே
இங்குமங்குமென்னை யானேகண் டம்மானே
ஏதுங்கவலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானே

அசைவுசெய்பின்னையி லன்றேநின் றம்மானே
ஆடுகுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானே (கூ0)
என்னுணையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானே
இதுதுணிவெனமழு வேந்துவே னம்மானே
என்னைபறியாம லிவ்வள வம்மானே
எங்கிவழிகாணு தேற்குமே யம்மானே
தன்னைநிகராகுஞ் சங்கரி யம்மானே
தண்ணருள்செய்த தயவினுக் கம்மானே
என்னகைம்மாறுமுண் டென்னிடத் தம்மானே
இனியவளடியவர்க் கெழிற்பணி யம்மானே
விரும்பியேசெய்வது விதியிந்த வம்மானே
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானே (கOO)

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டாகின்ற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பந்தமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சிந்தாந்தமாகையினாலே இம்மார்க்கத்தினையுடையபந்தமுத்திவியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்:—சத்தியும், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின்கண்ணின்று வாசகஞ்செயவொணுத பின்னுசத்தி தோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும் அதில் ஊத்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந் தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும், அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அதோமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான் தோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும், அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாக விரியும்; அவையிற் சாத்துவிதாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந் தோன்றும், இந்த தசத்தாதியைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவையிலொரு கூற்றில் ஒவ்வொன்றை நன்னான்கு கூறுகச்செய்

து தனது கூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப் பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும். [இனி தத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்கணாலு, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னாசத்தியொன்று ஆக ௩௦; இவையேபந்தம். இனியிவை முப்பது நீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம், இதற்கு மார்க்கமெப்படியென்னில்:—தூலபூதமைந்து, சூக்ஷ்மபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ் சீவசாக்கிரம்; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும், மனம், புத்தி, ஆங்கார மூன்றுஞ் சீவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதி நீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற்கன்மநீங்கும்; பின்னாசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயைநீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில்ஆணவநீங்கும்; ஆகவவத்தை பத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானாசாரியர் கைகாட்டுபபடிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

)(*)(

நித்திய நைமித்திய காமியப் பிராச்சித்த உபாசனாதி கன்மங்களை அனேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருத்தியனாய், நித்தியாநித்தியவத்து விவேகம் இகமூர்த்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவரபக்குவமுடையோர் மேற்செனனமெடாதவகைக்கு, பிரமகைவல்லியஞ் சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலான மார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத் தொகை யெப்படியெனில்:—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சீவரூபமென்றும், சீவதெரிசனையென்றும, சீவசுத்தியென்றும, பிர்ம்மரூபமென்றும், பிர்ம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆக பத்து: இது தொகையகிய சிரவணம்; இதற்குவகை யெப்படியென்னில்: மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்

துடனே கூடிவிளங்குமெனக்காண்கை: மாயா தேரிசன மா
வது அந்த அங்கிசத்தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெ
னக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்
தைக் காண்கை: சீவரூபமாவது விளக்கவிளங்கப்பட்டமாயா
ரூபத்தைக் காண்குதற் கோரறிவுண்டெனக் காண்கை: சீவ
தேரிசனமாவது அவ்வறிவைத்தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தி
யாவது அவ்வறிவி னதிட்டானத்தைக்காண்கை: பிர்மரூபமா
வது மாயாரூபத்துக்குஞ் சிவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிர
மமெனக்காண்கை: பிர்ம்மதேரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதி
ட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சிவனும்
பிரமமாகத்தானேகாண்கை: தேககைவல்லியமாவது அந்த
ப்பிரமமாகத்தானே காண்கிறபோதமு நீங்கி ஆனந்தமயமா
ய்நிற்கை: விதேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீ
தத்தையடைகை: இதுவகையரகியமனனம். இனி விரிவு
எப்படியெனில்:—சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஒரேகாந்
தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சா
ட்சாத்கரிக்கும்வ்கை: மாயாரூபாமாவது இதுவென்றுகாணப்
பட்டசர்வப் பிரபஞ்சமுமுண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாய் நாம
ரூபமாய் இவைஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை:
மாயாதேரிசனையாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்ல
ப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக்காண்
கை: இனி மாயாசுத்தியாவது இந்தமாயாசம்பந்தமாகிய நாம
ரூபத்துக்கு முன்சொல்லப்பட்டஉண்டாய்விளங்கி ரம்மியமா
கிய மூன்றங்கிசத்தையுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை:

சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்
தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிச
முமாயாசம்பந்தமென்றும் அந்த மாயாசம்பந்தமும் முன்பு
சொரூ சம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்தத்தைவிட வேறின்மை
யென்றுங் கண்டவறிவொன்றுண்டெனக்காண்கை: சீவதே
ரிசனையாவது நாமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதான
ந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இதுசாக்கிர அவத்தை.
சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்த மயமாகிய பிரமத்தை
அவ்வொளியே கண்ணுகக்கொண்டறிந்து அதிற் சிவத்துவ
போதமடங்கி அச்சிவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமந்தானு
ய்நிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய நாமரூபத்திற்கும்
அதையுணருஞ்சிவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது
சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை; இது சொற்பனவவத்
தை. பிரமதேரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை,
சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்
கப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆவரணம்,
கடகலசமுதலிய வாரோபிதம் விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதி
ட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்
படுகிற நாமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையை யறியப்
படாநின்ற சிவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், நாமரூப
மறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்
டாமல் நாமரூபத்தையுந் தன்னையும் வேறுபோல் விளக்கப்ப
ட்ட அஞ்ஞானமும், அதற்கு நியதமாகியகர்மமும், இந்த
ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்த சொரூ

பமேயாய்க்காண்கை: இதுசுழுத்தி தேக கைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்டசொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை: இதுதுரிதம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப்பெறுகை: இதுதுரியாதீதம். இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலேசென்று தசகாரியமுமனுபவப்பட்டுப்பிரமகைவல்லிய மடையில்' அப்போது பந்தமுத்திவியவகாரஞ்சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படியாய்நின்று மேற்சொன்னத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபயமிரண்டுகள், தான் சர்வானந்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்த மயமாகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்தவிர பிரத்தியருக்கு வேறொன்றுமில்லாத தாகையால் பயமுமொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை
முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

சகச நிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பத் தகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியதினெனக்குநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மையேயன்பர்வாழ்வே. (க)

பொதுவுறத்தருமம்பண்ணிப் புகல்வினைச்சமமதாகி
அதுவிதுவென்னுஞ்சித்த மமலமாயநித்தநித்தம்
இதுவெனவுணர்ந்தநித்தத் திகபரத்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடும்பத்திதோன்றும். (உ)

பத்திதான்பதிந்தகாலைப் பகரங்கத்தலமடைந்து
சுத்தியாயங்கமந்தத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க நேரதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியாநின்றவின்பந் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (ந)

சமரசம்பதிந்தகாலைத் தலமயிக்கியத்தடைந்திங்
கமரங்கமானவான்மா வந்தச்சிற்சத்தியாகி

விமலமாலிங்கந்தன்னை விளங்குநெஞ்சினிற்றரித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜதிருத்தியிற்களிக்கும். (ச)

ஆனந்தம்பதிந்தகாலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (ரு)

அனுபவம்பதிந்தகாலை யடைந்தநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுநின்றைங் கெழிலாதிசத்தியாகி
உனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (சு)

அவதானம்பதிந்தகாலை யடைந்தந்தப்பிரசாதத்தை
இவனுனதேயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்திங்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (எ)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலை நன்மயேசுரத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்திங்
குயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (அ)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தாரையாமங்க மொய்யதாங்கிரியையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (கூ)

ஒருபத்திதானேயாரு யொருதலந்தானேயாருய்
ஒருவங்கந்தானேயாரு யொருமுகந்தானேயாருய்
ஒருலிங்கந்தானேயாரு யொருமுகந்தானேயாருய்
ஒருவின்பந்தானேயாரு யொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். ()

அனுதியிற்சிவமேலிங்க மபின்னையேயங்கமாகும்
அனுதியிவ்வபின்னையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அனுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அனுதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்தமுமிவையேயாகும். (கக)

சகசநிட்டை - முற்றிற்று.

குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலுஞ் சோதித்து அனுக்கிரகம்பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர்அதிதீவரதரபக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம்பணணி பவரோகத்தையுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும். இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மற்றையமார்க்கத்தினாலே பவரோகநீங்காதோ வென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினிபற்றிக்கொண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது; அதைப்போலஅதிதபக்குவனுக்குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெப்படி யென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்து கண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமேயெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படிபண்ணிக்கொண்டு சுவாமி! நானார்? இந்த நானுவாகியவுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் செனனமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதினாலே நீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றைநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நானாரென்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கிரகம்பண்ணுகிறார்; நல்லது உன்னைக்கரதலாமலகம்போலக்காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கேயுண்டாய்விளங்குவதெல்லாம்நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படி

யாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்ன பிரகாசியா நிற்கிறதென்னில், சுவாமி? நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது: ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவிலே நின்று தோன்றுகின்றது? ஆனால் நினைவுவேறு உலகம் வேறாவென்னில்? சுவாமி? உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிபார்க்குமிடத்தில்நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவை நோக்கி நாமரூபத்தைப் பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும்நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி? என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கே நின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீ வேறாவென்னில், சுவாமி? என்னினைவாகையினாலே வேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவை நீக்கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி? யான் பிரகாசியாநிற்கின்றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப்பிரித்து நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால் நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிட வேறுமல்ல, ஆனால் அஃதெப்படியென்னில், சுவாமி! தங்கத்தினிடத்திலே பணியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப்பட்டதுபோல நினைவு மென்னிடத்திலே கற்பிதம் ஆனாலிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி! அதற்கு வேறேசத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையே தோன்றி விளங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென்னில், சுவாமி? இங்கே

தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயென்று சொன்னோமே, அதற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானேயென்றுநீ சொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி? முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன், சுவாமி! கடாக்ஷத்தினாலே திரிவுபண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞானவிருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்டயிடத்தில் அனுபவயெப்படி யிருந்ததென்னில் சுவாமி! அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்தசுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலுமில்லாததுபோல், உலகமுயிர்பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி: இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதன பரியந்தம் நிற்பாயாக: இதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மற்றை நாளும் நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பதத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை: இப்படி மற்றை நாளும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நல்லது நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடையமுடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே: உன்னுடையவனுபவமுமிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற் கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாக வெனறு ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை - முற்றிற்று.

―――

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரம்மசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரிய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியினை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றிச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யின்
ஏதமதாகு மெதினாலென்னில்
உலகத்தின்கண் ணொப்பிலொருவன்
அன்புகிடைத்தா லவனாலாகிய
பயன்பெறுதலே பழுதில்சிறப்பும்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனிதப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறியை
அடர்ந்திடுமதனுக் கரிதற்கரிய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோதே
எத்தனம்பண் ணாதிருப்பவன்றனக்குத்
தான்வஞ்சகனெனச் சாற்றலுமாகும்
இத்தகைவாகி னியம்பிடுசித்தி
அடைந்திடுகுதல்பயனலவோவென்னில்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்குள

பிரமசித்தி பெறுகுதலேபயன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயனன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பிடுமெட்ட
யோகந்தானு மொள்ளியபிரம
சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
கருத்தறியாது சருதிமாறுக
அனுட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
காமாதிகளைக் கைவிடலியமம்
விட்டபோருள்கண் மேவிடிற்றள்ளி
நிற்குதனியமம் நிருபாதிகமாய்
ஓராதனத்தி லுறைகுதலாதனம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
பிராணாயாமம் புறவிடயத்தைப்
பெயர்த்துளமீட்டல் பிரத்தியாகாரம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்தல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
நாடறியான நவிற்றிடுபுறமும்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயாய்
ஒத்துநின் றிடலே யோங்கியசமாதி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
என்னலுமாகு மினிப்புத்தியதும்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
இடம்பொருளுறவு மின்பங்கீர்த்தி
என்றைவிதமா மிவையைந்தினையும்
நன்றாய்த்தேறி னன்முத்தியதாம்

இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித
சம்பந்தந்தனைத் தானினைத்திடுதல்
அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மின்
இடமுமழியா விடமேயிடமாம்
பொருளுமழியாப் பொருளேபொருளாம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவாம்
சுகநிரதிசய சுகமேசுகமாம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்கலைபுகழாம்
ஆகையிற்புத்தி யாகியவிதங்கள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன்றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித்தி
புத்திகளென்று புகலிரண்டினையும்
அடைந்திடநினைத்த லபலமதாகும்
எதினாலென்னி லிவம்பிடுமாயா
சம்பந்தத்தைத் தானடைகுதற்கும்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தத்தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம்
எட்டுணையானு மிச்சையச்சங்கள்
உள்ளின்றியேவிட் டொன்றியகாயக்
கிலேசம் பண்ணிக் கிளர்தவமதனில்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந்த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வும்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமாம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டும்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபலம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபலம்
அன்றியுநன்றா யறிந்தவிடத்தில்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினால்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினின்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவின்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையில்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோல்
அறிந்திடுமதனா லறிவானந்தம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளும்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகும்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்தும்
புருடார்த்தமாகப் புகனான்கினிலும்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோதும்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட்டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைதல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வேத
முடிவினின்மொழியுமொய்ந்நெறியதனில்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தின்
ஒழுங்கைக்கேண்மி னுபநிடமதனில்
ஏகமேவா வத்துவிதீயம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்குச்
சுசாதிவிசாதி சுவகதபேதம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின்மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்தப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்தம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்துணி
வெத்தகையென்னிலியம்பிடக்கேண்மின்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகால
பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவம்
ஆகையிற்றேச வறைபரிச்சேதமும்

---

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

ஏகமதாகி னியம்பிடுவத்து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண்ணு
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய்ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விவகாரம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கும்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத்தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத்தி
என்றிவையிரண்டுண் டிவையிற்சங்கற்ப
சத்தியேதென்னிற் சாற்றிடக்கேண்மின்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற்கு
வடிவேதென்னில் வகுத்திடுநாமம்
உருவமயமே யோரோரிடத்தில்
ஒருவன்கூவு முளையதுதானே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாமம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமில்
நவிற்றிடுரூப நாமமயமும்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதான்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகும்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமாய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற்ப
சத்திசத்தாய தற்சொரூபமதாம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமாம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின்றி
விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னைத்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன்று
தித்தகைதோன்று மிருஞ்சங்கற்ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையும்

சத்தாய்நிகழுந் தற்சொரூபத்தில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையாது
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணிப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமென்
றுரைத்திடப்பட்டவொருமுப்பொருளும்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மின்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமான
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமாம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிராம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமாம்
இத்தலைகயாக வியம்புமுப்பொருளும்
உதித்திடுமித்த வுயிர்பரமிரண்டில்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகும்
சீவனேவேக தேசவிடயம்
இந்தச்சீவ னிப்படிப்பொய்யாய்ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடைய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடிவை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞானக்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையில்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னால்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டுச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரும்
இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற்ப
சத்தியின்வடிவினைச் சாற்றக்கேண்மின்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறுகத்
திக்குடைம்மைத் தேருமிடத்தில்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையைக்

கண்டுந் துணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்தி
உண்ணின்றுநீங்கி னுள்ளபடியே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றி
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடுபோதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றுமகந்த
மந்தாந்தகார மாறிடிற்றோன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்றி
கிருதகிருத்தியனாய்க் கிளர்சாதனங்கள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரியர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவாம
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மவைக்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை
யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந்தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபிதம்

இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆய்நிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்னவறைந்திடுமிவற்றுக்
கதீதனேதானா கையிலவையின்
உளதாம்பந்த மோங்கியமுத்தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூபம்
தன்னுடசந்நி தானமதனில்
சங்கற்பத்திற் றானானவாய்
விரிந்ததுவென்றும்விரிந்திடுமெவையும்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்
இவைகளிரண்டு மென்கணோர்காலும்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறிவு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
தன்னளவதனுக் தயிலதாரையினில்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
கதீதமதாகு மழகியபிரம
சித்தியதனைச் சேருவனேரே.

பிரமசித்தியகவல் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ளுண்மகிழ்ச்சியுடன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமேய
விருத்தவம்பிகையே விண்ணப்பமொன் றுண்
டுரைக்கேன்யானு முன்செவிசாத்தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னில்
கடையநேன் றனக்குங் கருணையதாகச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகாச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டும்
நல்ல துனக்கு நாமேயகவி நள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத்த
வகைப்படியேநீ வகுத் துரையென்னில்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கில்
இவ்விடத் துண்டா யிலகுவதேசிவம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதேநீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிகுதல்யான்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாதுரு
ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினில்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலாகா
என்றெனில்யானுரை யெழிலனுபவத்தில்

சிவம்நீநானெனச் செப்பியமூன்றும்
உரைமாத்திரமவை யொருமூதருனே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கேன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமெனச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்காரத்
தடங்கிநின்றிடுமூன் றக்காம்போலும்
நீலோற்லபமென நிகழ்த்திடம்போலும்
கடமடமசதா காயமெனவே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையில்
உரையேபின்ன முளபடிநோக்கில்
ஏகமேயா மித்தகைபோல
நானீசிவமென நவிற்றிடுமூன்றும்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன்றே
ஒன்றேயாகி லுயிர்க்கிதுவ துவென்
றுரைத்திடபட்ட வுருப்பெயர்மயமா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னில்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத்தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணும்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்றால்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகும்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையில்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்தம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபற்குப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத்தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவகையே

* உபக்கிரமம் எடுக்குந்துறை.

சொல்கேனந்தச் சொரூபவெளியில்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலேபோலப்
பேசவொண்ணாத பின்னாசத்தி
தோன்றிடுமதனிற் சொரூபசிற்சத்தி
சாயைபதியிற் சகமுயிர்பரமென
ஓர்முப்பொருளு முடனேவிளங்கும்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின்னை
திரிகுணசமுகஞ் சேர்ந்துநிகழும்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபரம்
எண்ணிறந்த விராசதகுணத்தில
சாயைகளேவுயிர் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிரவையை
மறைத்தேநிற்கு மாயைசெகமாம்
தனுமுதலான சகமதுண்டாகக்
கணக்கதுவாகிக் கன்மமுநிகழும்
இத்தகைபின்னா விருஞ்சத்திதன்னில்
ஐந்துபொருளு மன்றேநிகழும்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகும்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசாயை
ஆகியவுயிர்க ளதிட்டானமான
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளால்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலும்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலும்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளில்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிந்து
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்கத்
தாயேவீழ்ந்த தகைமையின்பரமே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொண்

டைந்துதொழிலு மடைவுடனடத்தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டான
தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கும்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தில்
உயிர்பரமிரண்டு முடலுயிர்போலப்
பின்னாசத்தியிற் பெற்றிடுமுத்தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயாகி
அபினாசத்தியி லடைந்திடுமுத்தி
அபினையைப்பார்த்தே யதுநீயென்ன
அருமறையோது மதுவறியாமல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிகள்
பாவனைசென்ற பகுத்துரைசெய்வர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருநானேயாம்
பரத்தின்சாக்ஷி பரைநீயேயாம்
அபபால்விளங்கு மதுசிவமேயாம்
பின்னாசத்தியிற் பிரிவைக்குறித்தே
இவ்வகைமூன்றா யியம்புரையன்றிப்
பார்த்துடனோக்கிற் பரம்பொருளொன்றே
இப்பரம்பொருளே யெழிற்சிவதரிசனம்
என்றேமுன்ன மியப்பியதுமையே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்றாய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்றாய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழதனில்
தற்சிவசொரூபந் தானாய்விளங்கும்
பின்னாசத்தியிற் பிறந்ததுமூன்றும்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கும்
அப்பால்மவுனத் தழகியசிவமே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய்த்

பின்னைநிகழும் பெயராதென்றும்
அதிட்டானமான வச்சிவநேயம்
உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளும்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதில்
உயிருமருளு மொருசிவமேயாம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசனம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தின்
படியேயுனக்குநாம் பார்வையிலுண்டாய்
விளங்கிற்றந்நிலை விட்டுநீங்காது
நில்லெனவருளி னிமலநாயகியே
மலந்தினுநாயை வளப்பமதுடைய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோல்
எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திரம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசனம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறேன்
பனையேயுனக்கே பரங்காணென்னைக்
காத்ததுகாத்தாய் கண்டபோகக்கண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டருளே.

சிவதரிசன அகவல் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றுவது

ஆ க ம நெ றி ய க வ ல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திதயம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
கான்றசோறதனிற் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடினுகம
விசாரணைசெய்யவேண்டிடுமுத்தி
உண்மையின்மும்முத லுண்மையதாகும்
அஃதையுமன்றி யவனியுலோர்பொருள்
உணர்ந்திடமிடத்தி லுருவுடனுமம்
தோன்றுதன்முனமே தோன்றிடுமெஞ்சிவமதை
இருளினிற்தெரியா திதுவெனச்சுட்டி
எய்திடுமாயை யிருவினையதனின்
ஆகையிற்பதிபசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றுங் கருவிதிஞேக்கின்
மும்முதலவையின் முத்தியிற்பசுவை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவும்
மூவகையாகுமும்மலந்தனின்மற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லவைமூன்றகலும்

அவையினின்மூல மானவமாகும்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமூவரும்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண்டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட்டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந்து
தொழில்செய்திடுவன்றுண்மையிலேநின்
றந்தகன்கண்ணி லப்படலந்தனை
எடுத்திடுமுனதற் சேற்றவுடதங்கள்
சேர்த்திடினிதமாய் தீர்ந்திடுகாலம்
பொருததுபோலும் புகன்றிடுமாயைப்
பிறப்பினுக்கஞ்சிப் பிறப்பைநேர்நீக்கும்
நெறியேதெனவந் நெறியினையுரைப்பார்
ஆரெனத்தேடி யரற்றிடுகாலையின்
சிவமேஞான தேசிகனாகும்
அவனருளாலே யாகமநெறியின்
ஐந்துதொழிற்கு மரனேயுரியன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெவையும்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக்கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளில்
உச்சியினிற்கு முபலம்போல
ஆணவமாயை யவனியிற்றோன்றும்
மறப்புநினைப்பு மாற்றிடிலல்பகல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகமம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னின்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போல
இதுவெனத்தோன்று மெவையவையனைத்தும்

---

* அவைக்கு—சீலைக்கு.

நியதிசெய்ததுவாய் நிற்றல்சமாதி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரந்தனிலும்
சிவமேயைந்து செய்கையினடித்தல்
கண்டுதற்செயலைக் கைவிடவேண்டும்
இத்தகைநெறியை யெய்திப்பாலன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்கண்
மருவியேநிற்றல் வாய்மைநெறியாம்
தேகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெறி.

ஆகமநெறியகவல் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிநான்காவது

வேதநெறியகவல்.

சாதனநான்குந் தன்னிடத்துதித்த
பின்னர்விசாரம் பேதமபேதம்
எனவிரண்டவையு மீசனுமுயிரும்
இருமுதலென்ற யியம்புதறிவு
ஒருமுதலென்ற லொள்ளியகாட்சி
ஆகையின்வேதத் தந்தவிசாரம்
செய்திடவேண்டு சிறப்பெனிலாகமம்
அன்றதுசிறப்பா மத்தியான்மீகம்
சொல்லியபிரபல சுருதிபேசிறப்பு
இத்தகவன்றி யெழிலார்சுருதி
அரசனதாரையி னவைமற்றெல்லாம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற்றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாசம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்காம்
அதனுண்முந்திய தருமறையாகும்
இதற்கதிகார மின்றியவைசியர்
சூத்திராதி சொல்லியபேர்க்கும்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகும்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயாம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமும்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகும்
அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலகம்

நற்குலம்வினை னண்ணினதாகும்
மூன்றுகடனு முனமுடித்தோர்க்கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளும்
காமாரிந்த நானுவிதமாம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தானே
தெவரினையுடைய தெமக்கிப்பிறவி
எய்தினதெந்த வேதுவினிஃதும்
இறந்திடுமெந்த வேதுவினென்றும்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியாதி
நாமலசித்தே நமதுறுவசிலம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பெனபதுவின்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய்ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தில்
பழுதையினுளதாய்ப் பகர்ந்திடும்வடிவே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலில்
அச்சிவவடிவே யகிலந்தங்குஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின்ப
வடிவநாமமுமிவ் வகையைந்தியம்பில்
உதித்திடுமுன்ன முரைத்திடுமூன்றும்
சொரூபசம்பந்தஞ்சொல்லும்பினிரண்டும்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன்னை
யூகித்துணரா துணர்வுடைத்தாகி
தோன்றிடும்பொருள் தவக்கிற்பிறவி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னில்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னில்
பாம்பெனநீக்கிப் பழுதையென்றறிதல்
போலநாமாதி போக்கிச்சொரூபம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியிலுண்டாம்

அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடுந்தீபம்
வந்துவிளக்கில் வகையதுபோல
ஆசானருளி லருமறையந்த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமாம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டும்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரின
துளபடியுணரி னொருங்கேயனைத்தும்
தோன்றிடும்பழுதை தோன்றினவுடனே
கட்செவியென்றல் காணுதஃகின்
அகிலமுநீங்க லன்றியேமொன்றில்
பேய்த்தேர்போலப் பிரவர்த்தகமும்
கனவதுபோலக் காண்டிடுமவையாய்
நின்றிடலொருவி நித்திரைதன்னில்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியீதென்று
தனைவேறாகத் தானுணர்ந்திடவின்
உடன்முதற்றள்ளி யொருசிவநாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயத்துதித்துக்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சகம்
கண்டிவ்வுறுதி கலக்கமில்லாமல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகும்
உடலந்தத்தி லொன்றுவன்முத்தி
இதுநின்மலமுடை யிதயருக்காகும்
மலினநெஞ்சுடைய மகற்குமுன்னை
விதமாமசுத்தம் விலக்கும்பொருட்டுச்
சுத்தவாதனையைத் தொடங்கி
மனோலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீடே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

பிரமானுபவ அகவல்.

)(*)(

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கேள்
பிரமானுபவத்தைப் பிரத்தியக்கமதாய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளாய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினும்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டும்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்றும்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயுள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கேது
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கேது
பரத்தினிலபின்ன பாவமாயொன்றாய்
சிற்சத்திநிற்குஞ் செகசத்தியதும்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாமல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமாய்
சாத்துவிதராசத தாமதமெனவே
சத்துவகுணத்திற் றக்கியசாயை
பரமாயெங்கும் பார்த்திடுமிராசத

சாயையுயிராங் தாமதமிரண்டாம்
இருண்மாயையென விருளுயிர்த்தடுக்கும்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்கக்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகும்
ஆகவைவிதமு மன்றேநிகழும்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின்னை
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிவில்லை
சர்வவிடய தற்பரஞ்சுவாசம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமாம்
என்றெனவோது மொழிலார்சுருதி
இஃதேதுணிவென் றெம்மையுமாண்ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனன்றோ
நானாரெனவே ஞானநற்குருவை
வினவிடிலித்தகை விளங்கியபிரமம்
நீயேயென்று நிச்சயமாகத்
தத்துவமசிகொடு சாற்றினனன்றே
இவ்வுரைப்படியே யிருந்தனுபவத்தில்
காட்டுகேனுனக்குக் கருத்தசையாது
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சகமே
அரசன்றன்சே யடாதார்சேரி
சேர்ந்தவரினம்போற் றிரிந்திடுமவனை
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேகி
அன்னோனிடத்தி லாசலிலக்கணம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோல
நீசிவன்போ னிற்குமுன் கண்ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளாய்
சாக்கிரமதனிற் றாக்கிடும்பொருளில்
நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலையே

நின்மலநிலையக் நிலையினினோக்கின்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞானம்
நோக்கிடுஞாதுரு நவலுமிம்மூன்றும்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கும்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியினால்
அபினபாவ மாயேகமுமாம்
அந்நிலை நின்றே யசைவுசெய்நினைவில்
அடைந்திடுமிடத்தி லைவகைப்பொருளும்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழும்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பின்னைபினில்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கணமே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக்கு
நான்றானெனவே நமிற்றிடாநிற்கும்
இவையேசுருதி பெழிலாகமமாம்
நிலையினிலொன்றாப் நினைவினிலைந்தாய்
விளங்குநம்மிடதின் மேவுசத்திகளால்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழும்
இதனானமே யிருஞ்சிவமாகும்
இவ்வனுபவத்தை யிலங்கிட நீயும்
கண்டுடனிருந்துங் கலக்கமதற்றுக்
கண்டிடுப்பொருளைக் சருதிவேறாகச்
சிவனைப்போலத் தியங்கினையினிநீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கில்
கண்டிடைம்பொருளுங் கனாயுநாமாக
நினைவொடுநிலையே நினையெனநிற்கில்
விளம்புமைம்பொருளும்வேறாய்விளங்கும்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொடுநிலைக்கும்
நாமேயிடமென நம்மையேயன்றி

விளங்காதென்றும் விளங்கிடுமுன்னிலை
சற்சத்தியென்றுஞ் சாற்றியபின்னிலை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத்தி
சுயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத்தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந்தே
அனைத்துநாமெனவே யறிந்தந்தறிவே
இடாவிடாதிவ்வுட லிறந்திடும்
வரையுநிற்றிடில் வாய்க்குநம்வீடே.

பிரமானுபவ அகவல் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலிவலியினது கலக்கமோர்காலும்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரிவாழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளும்
விருத்தவம்பிகையே வினையநேற்கிஃதொன்
றையமிவ்வைய மனையேநின்னால்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுநீங்கா
திவ்வையந்தனை யானின்றகற்றத்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவின்
அருளியபடியே யருள்செயவேண்டும்
எதெனிற்சொல்கே னெழில்வேதாகமத்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டெனவே
ஓதியவகையி லும்பர்கண்முனிவர்
ஆரியர்தந்த மகமிசைக்கொண்ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தனர்கள்
அவையிலொன்றை யலநெறியென்றே
தள்ளுதல்கூடாச் சமரசமாகத்
திரிவையமறச் சிவையேயுனதின்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செய
வேண்டிடுமோர்நெறி மேவியேமுயலும்

சாதகர் தமக்குச் சமரசவாதம்
அருளில்விளங்கா தனுட்டித்திறில்
தானிகழ்முத்தி தானானவர்கட்
கருளில்விளங்கு மருளாலுனக்குத்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்பிருளைத்
தீரவகற்றிச் சிவமதினாமே
வைத்தபரிசே வகுத்துரையென்னில்
உரைக்கேனியானு முன்னருளதனில்
இதுவதுவென்னு மியல்புகளில்லாச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தில்
பேதவபேதம் பேசுதலின்றி
அநிர்வசனமதா யதுவுளபோதே
கயிற்றினிலரவு கற்பிதம்போல
நினைவுருபமதால் நிகழ்ந்திடும்பின்னை
அஃதினில்விளங்கு மறைமுப்பொருளும்
எத்தகையென்னி லியம்பியநினைவும்
சுட்டியேநிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடில்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனைக்
காண்குதலுயிராங் காணவிளக்கல்
பரமதுவாகும் பற்றியசகந்தில்
செகமதுமாயை செகத்தினைநோக்கப்
பண்ணலஞ்ஞானம் பார்த்திடுமிடத்தில்
அதுவிதுவெனலா லருள்வினையவ்வகை
நினைவின்மும்மல நிகழ்பரமுயிரென்
றைவகைப்பொருளு மனாதியேநிகழும்
சொரூபமுள்ளளவுஞ் சொற்றிடும்பின்னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கும்
நினைவதுவில்லா நிஜசொரூபத்தைக்

குறித்திவைகற்பிதங் குறியாவிடத்தில்
கற்பிதமாக வைந்துநிகழும்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்தம்
நினைவொடுசொரூப நிகழாகமாந்தம்
அதனாலிரண்டு மனாதியதாகும்
நிஜசொரூபற்கு நிகழ்பந்தமுத்தி
ஒருகாலமுமி லுளநினைவதனின்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகும்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியானும்
மறதியிலுயிர்போன் மயங்கியுழன்று
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்தும்
நீயுமியானு நினைவினிலுயிருடன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தில்
ஒன்றாய்க்கண்டே னுறுதியதாக
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாய்நிற்கும்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாய்நிற்கும்
இத்தகைகண்டே னெழின்முத்தியதை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண்டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூடா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டாய்
இஃதினிலைய மெள்ளளவானும்
இன்றியறிந்தே னிவ்வனுபூதி
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டும்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயும்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடியே
என்னனுபவமு மெழின்மறைமுடிவும்
இது * திரிவல்ல வெழிற்றுணிவேயாம்
நமதருளாலே நன்றாயறிந்தாய்

இதினீவாழ்வா யென்றனைவாழ்த்தி
இதுபிரமாண வெனவன்றனக்கும்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கிலுன்னருளில்
o திரிவைய மறத்தேர்ந்து
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றேன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை

முற்றிற்று.

---

* திரிவு- மயக்கம்
o திரிவு-அஞ்ஞானம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

விரிவுறுமுருவகாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குருவிதனன் [ற்
மருவுறுபொறிபோம்பொறியாக்கரணமாய்நதுறுங்கரணமாய்தலனு
புருடன்முன்னேழுஞ்சுத்தமோரைந்தும் போமிதாற்சச்சிதாநந்தங்
கிரியையற்றிலங்குமென்றனன்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற்சுகந்தோன்றும்
வளப்படுமிதனுலுலகுகண்ணடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தாள்
விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கிசைத்
திளக்குறுதவத்தோர்தரித்துரைவிரித்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. ()

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனேர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதை
யாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணின் முரணுறுசரா
சரமெவையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளெழுடவந்
துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (௩)

சொரூபமேதானென்றுணர்தரிற் பரனுர்துகளுறுஞ்சீவனுஞ்சகமு
பருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபந்தம்வீடிலவா [ள்
மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்றாமுளபந்தம்வீடுமுண்டென்று
இரிதவப்பயனுய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௪)

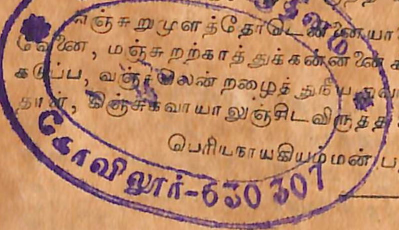
அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போனனமுப்பொருளு மோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளை நாடுதென்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன் றுஞ்சொரூப மிச்சிலையிற்பே சுமுப்பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறிதியென்றனள்விருத்த கிரிய மர்பெரியநாயகியே. (ரு)

அரவிலைபழுதை யுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளி னையுணர்ந்தோர், கொருவுருக்கருத்தவெனையெனிற் கானலுறுசலமி லையெனவுணர்ந்தும், மருவலிஞற்றுவிகாரமேதென்னின் மலிகனவி னிலுறுமென்றாள், கிருதுசெய்மறையோர் பாவியவிருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (சு)

தடத்தின் மற்றதனிற்றங்குபட் கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்ல துமாய்ச், திடத்தெடும்விளங்கும்விசும்புபோலீசன் சீவனிங்கிருவர் சாட்சிகளா, மிடத்துறும்பினையிற்றோன் றுறுஞ்சிவமிங் கிருவர்சாட் சிகளுமொன் றென்றாள், கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும் விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (எ)

ஆருயிர்தானுமவன்மனத்தைச தகங்காரத்துதித்தவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக்
கூறுறுமூலகமயக்கமாமிவற்குக்குறித்தன் லீலையாமென்றாள்
கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (அ)

ஜீவருநாமமகற்றிடிற்சீவன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே
ஈதருசிவசாட்சியிங்கிதனைத் தெருந்தினெஞ்சீவனுமிதுவா
மேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமென்றெ னிருளறவருள்புரிந்தளித்தாள்
[illegible] விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (கூ)

[illegible]ஞ்சுறமுளத்தோர்[illegible]யாரென்றே யிரங்கியேகிரிந்தழல் வேனை, மஞ்சுறற்காத்துக்கண்ணனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல் கடுப்ப, வஞ்சமலன்றழைத்துநீய[illegible]கு மையமின்றெனவேயளித் தாள், இஞ்சிகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க0)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்-முற்றிற்று.